

Številka: 007-6/2022

Ljubljana, 22. 4. 2022

EVA 2022-2550-0004

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE
Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Uredba o vrsti dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi tretjega odstavka 110. člena in devetega odstavka 151. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22) je Vlada Republike Slovenije na... seji sprejela

SKLEP:

Vlada Republike Slovenije izdaja Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije in jo objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Mag. Janja Garvas Hočevar
v. d. GENERALNEGA SEKRETARJA

Sklep prejmejo:

- vsa ministrstva,
- vladne službe.

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

/

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- mag. Andrej VIZJAK, minister,
- dr. Metka GORIŠEK, državna sekretarka,
- mag. Katja BUDA, namestnica generalnega direktorja Direktorata za okolje,
- mag. Nataša ŽITKO ŠTEMBERGER, vodja Sektorja za okolje,
- Tone KVASIČ.

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

prof. dr. Senko Pličanič, univ. dipl. prav.,
Vanja Strle, prof. kem., univ. dipl. kem.

Po pogodbi: št. 2550-21-300007 z izvajalcem SOL.LEX.SUS d.o.o., Pelechova 67B, 1235 Preserje pri Radomljah, z dne 16. 11. 2021 v višini 180.000,00 eurov brez DDV

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

/

5. Kratek povzetek gradiva:

Predlog Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije (v nadaljnjem besedilu: Uredba) nadomešča sedanjo Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15) zaradi spremembe imena naprav in dejavnosti, ki se v predlogu novega Zakona o varstvu okolja (v nadaljnjem besedilu: ZVO-2) usklajuje z Direktivo 2010/75/EU o industrijskih emisijah, ter vsebinskih sprememb, ki so bile potrebne zaradi odprave očitkov iz opomina Evropske komisije, 2019/2310 C(2020) 1390 final, zaradi nepopolnega prenosa Direktive 2010/75/EU o industrijskih emisijah.

Ena od pomembnejših zahtevanih uskladitev z Direktivo 2010/75/EU je določitev mejnih vrednosti, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami. Glede na obrazložitev iz opomina Evropske komisije, 2019/2310 C(2020) 1390 final je v primerih, ko so dopustne mejne vrednosti za posamezno najboljšo tehniko izražene kot razpon ravni, potrebno direktivo izvajati tako, da ministrstvo določi mejno vrednost emisij na podlagi tega razpona ob upoštevanju značilnosti posamezne naprave in ne sme samodejno uporabiti najmanj stroge vrednosti iz razpona, kot to določa veljavna Uredba o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega. Mejne vrednosti emisij morajo biti torej specifične za posamezno napravo, kar ureja predlog Uredbe.

Predlog Uredbe določa tudi, da izvajanje zahteve iz nekaterih zaključkov o BAT, da se določeni parametri onesnaževal v odpadni industrijski vodi spremljajo na dnevni ravni, lahko izvaja tudi upravljavec, četudi ni vpisan v evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa. Predlog Uredbe glede izdelave izhodiščnega poročila natančneje sledi Navodilom Evropske komisije v zvezi z izhodiščnimi poročili, na katere se sklicuje 22. člen Direktive 2010/75/EU, hkrati pa se usklajuje s predlogom ZVO-2, ki uvaja delno izhodiščno poročilo, ki bo vsebovalo le predlog za lokacije in metode izvedbo vzorčenja in analiziranja stanja tal in pozemne vode, in izhodiščno poročilo, ki bo vključevalo ugotovljeno ničelno stanje. Namen uvedbe delnega izhodiščnega poročila izhaja iz navedbe Navodila Evropske komisije v zvezi z izhodiščnimi poročili, ki navaja, da je za izbiro najustreznejše strategije vzorčenja, tj. kako bodo opravljene meritve stanja tal in podzemne vode, priporočljivo komuniciranje med upravljavcem in pristojnim organom. Omenjena potreba se je pokazala tudi v posameznih primerih v praksi, ko je bilo ničelno stanje predloženo kot sestavni del že izdelanega izhodiščnega poročila, pri njegovem pregledu pa je morda prišlo do dvoma glede ustreznosti izbranih lokacij merilnih in vzorčnih mest za tla in podzemne vode, parametrov za ugotavljanje kakovosti tal in podzemne vode ter s predlaganimi merilnimi metodami. Predložitev delnega izhodiščnega poročila bo takšne dvome odpravila, saj se bo izdelava vrtin ter vzorčenje in analiziranje za pridobitev podatkov ničelnega stanja tal in podzemne vode izvedlo šele po pregledu in potrditvi delnega izhodiščnega poročila. Predlog Uredbe dodaja tudi način preverjanja usklajenosti naprave z zaključki o BAT, ki bo omogočil hitrejšo preverjanje usklajenosti naprave z zaključki o BAT.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	DA
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA

e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	NE
<p>7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR: (Samo če izberete DA pod točko 6.a.)</p> <p>Predviden sprejem Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije ne predvideva finančnih učinkov na državni proračun, občinski proračun ali obveznosti na druga javnofinančna sredstva.</p>		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna	-	-	-	-
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov	-	-	-	-
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna	-	-	-	-
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov	-	-	-	-
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javnofinančna sredstva	-	-	-	-
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
-	-	-	-	-
SKUPAJ			-	-
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
-	-	-	-	-
SKUPAJ			-	-
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
-	-		-	
SKUPAJ			-	-
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
/				

II. Finančne posledice za državni proračun II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene: /	
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo: /	
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna: /	
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR: (Samo če izberete NE pod točko 6.a.) Kratka obrazložitev: /	
8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:	
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na: – pristojnosti občin, – delovanje občin, – financiranje občin.	NE NE NE
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje: – Skupnosti občin Slovenije SOS: NE – Združenju občin Slovenije ZOS: NE – Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani: / Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani. /	
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA
Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.	
Če je odgovor DA, navedite datum objave: 10. januar 2022.	
Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu s 34.a členom Zakona o varstvu okolja (ZVO-1).	
Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev:	
– Cinkarna Celje: <ul style="list-style-type: none"> ○ Podrobnosti izvajanja monitoringa iz zaključkov BAT bi morale biti vključene v Pravilnik o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih voda (Uradni list RS, št. 94/14 in 98/15), 	
– EKINS: <ul style="list-style-type: none"> ○ Direktive EU in zaključki BAT so med najbolj strokovno utemeljenimi dokumenti v EU, zato zaostritev ravni emisij izven teh okvirov slabša konkurenčnost našega gospodarstva. Poleg tega pa tudi zdravje ljudi in stanje okolja ni neposredno odvisno od emisijskih koncentracij ampak od imisijskih, zato je edina zaostritev, ki bi se jo smelo dopustiti, zaostritev, ki bi izhajala iz rezultatov modeliranja razpršitve v okolje, ki pa so odvisni tako od tehnične značilnosti naprave kot tudi značilnosti okolja, ○ V obrazložitvi k predlogu je zapisano med drugim, da direktiva zahteva, da ministrstvo ne sme samodejno uporabiti najmanj stroge vrednosti iz razpona BAT, vendar pa takšnega zapisa ni mogoče zaslediti nikjer v direktivi, ○ V 17. člen zapisati, da se v primerih, ko so mejne vrednosti v Zaključku o BAT določene v obliki ravni mejnih vrednosti uporabi le najvišja vrednost ravni emisij, 	

- EIMV:
 - o Ali bi Uredba med kriteriji za določitev proizvodnje zmogljivosti morala vsebovati tudi navedbo energije,
 - o Dodati je treba sklic na nivo zmogljivosti, pod katerim se naprave ne vključujejo v vsoto. (agregacijsko pravilo),
 - o Ohraniti možnost, da se okoljevarstveno dovoljenje posodobi v roku štirih let po objavi odločitev glede zaključkov o BAT in zahtevo, da obrat upošteva pogoje iz dovoljenja,
- ENERGETIKA LJUBLJANA:
 - o Zahteva, da mora upravljavec naprave najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi novih ali posodobljenih zaključkov o BAT, ki se nanašajo za njegovo dejavnost iz priloge 1 te uredbe, izdelati pisno opredelitev glede uporabe najboljših razpoložljivih tehnik in izpolnjevanja vseh za napravo relevantnih BAT zaključkov, je za podjetja zelo zahtevna,
 - o Zahteva iz tretje alineje drugega odstavka 7. člena uredbe je strožja od zahtev za skladiščenje nevarnih snovi predpisanih z Uredbo o skladiščenju nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah,
 - o Določbe drugega odstavka 17. člena uredbe, da morajo biti mejne vrednosti emisij določene specifično za vsako napravo posebej, pri čemer ne smejo presegati vrednosti emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami iz zaključkov o BAT in so izražene za enaka ali krajša časovna obdobja ter pod enakimi referenčnimi pogoji kot vrednosti emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami iz zaključkov o BAT so neustrezne, saj postavljajo našo industrijo v tržno neenakovreden položaj z drugimi državami EU,
- DINOS:
 - o V navedbi tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode iz 7. člena predmetne uredbe se črta sklicevanje na prvi del priloge 2 uredbe,
 - o Prvi odstavek 10 določa način izdelave seznama nevarnih snovi, ni pa razvidno ali se lahko nevarne snovi iz seznama izločijo zaradi svojega agregatnega stanja, topnosti, strupenosti, nevarnosti, mobilnosti, obstojnosti ali biorazgradljivosti saj ne predstavljajo tveganja za onesnaževanje podzemne vode,
- ARSO:
 - o Spremeniti prvi odstavek 10. člena na način, da se med obravnavani nevarne snovi vključijo tudi snovi, ki se v napravi skladiščijo,
 - o Predlagamo, da se črta drugi odstavek 12. člena predmetne uredbe,
- ERICO:
 - o Dodati možnosti oz. kriterije, katere obstoječe podatke je mogoče uporabiti pri izdelavi izhodiščnega poročila,
 - o podrobnosti izvajanja monitoringa iz zaključkov BAT bi morale biti vključene v Pravilnik o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih voda (Uradni list RS, št. 94/14 in 98/15).

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

- pripomba je sprejeta. 18. člen predmetne uredbe določa, da se dnevne in trajne meritve iz zaključkov o BAT izvajajo na način in pod pogoji iz predpisa, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda,
- predmetna uredba je prenos direktive 2010/75/ES o industrijskih emisijah v slovenski pravni in ne zaostreje pogojev obratovanja naprav,
- direktiva 2010/75/ES o industrijskih emisijah v tretjem odstavku 15. člena določa, da se mejne vrednosti emisij določijo na način, da le te ne presegajo ravni emisij povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami kot so določene v Zaključkih o BAT. Na enak način kot v Direktivi je določanje mejnih vrednosti urejeno tudi v predmetni uredbi,
- predlog ni sprejet. Direktiva 2010/75/ES o industrijskih emisijah, ki jo v slovenski pravni red prenašamo s predmetno uredbo zahteva da se mejne vrednosti določijo na način, da se upoštevajo tudi tehnične značilnosti naprave, okoljske značilnosti območja naprave in možnost prehajanja emisij iz enega dela okolja v drugega,
- predlog ni sprejet. V primerih, kadar naprava izvaja proizvodnjo energije, je ta že vključena v obliki proizvodne zmogljivosti. Porabo energije v napravi pa ne moremo uporabiti za namen

<p>določanja proizvodne zmogljivosti naprave,</p> <ul style="list-style-type: none"> – predlog ni sprejet, način združevanje istovrstnih dejavnosti je predpisan z Direktivo 2010/75/EU. Združevanje istovrstnih dejavnosti, kot je določeno v drugem odstavku 4. člena predmetne uredbe je skladno z Direktivo 2010/75/EU, – pripomba je sprejeta, drugi odstavek 5. člena predmetne uredbe je črtan, – pripomba je sprejeta, drugi odstavek 5. člena predmetne uredbe je črtan, – uredba o skladiščenju nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah se uporablja za vse upravljavce skladišč nevarnih tekočin. Uredba o vrsti dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije pa se uporablja le za velike industrijske naprave, ki izvajajo dejavnosti določene s Prilogo 1 uredbe, zato so tudi zahteve za varovanje tal in podzemne vode strožje, – direktiva 2010/75/ES o industrijskih emisijah, ki jo v slovenski pravni red prenašamo s predmetno uredbo zahteva, da so mejne vrednosti emisij določene specifično za vsako napravo posebej, pri čemer ne smejo presežati vrednosti emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami iz zaključkov o BAT. Direktiva se izvaja enako v vseh državah članicah EU, zato ni mogoče trditi, da nam določbe iz 17. člena predmetne uredbe upravljale slovensko industrijo v neenakovreden položaj z industrijo v drugih državah članicah EU, – predlog, da se sklicevanje na prilogo 2, ki ureja pregled tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode je ključna za izkazovanje izvedbe tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode, in je ni mogoče črtati, – lastnost snovi, kot je agregatno stanje (trdno, tekoče in plinasto), topnost, strupenost, nevarnost, mobilnost, obstojnost in biorazgradljivost se uporabi kot kriterij za izdelavo seznama nevarnih snovi, skladno z drugim odstavkom 10 člena predmetne uredbe, – pripomba je sprejeta, – pripomba je sprejeta, drugi odstavek 12. člena je preoblikovan na način da so kriteriji za izdelavo izhodiščnega poročila določeni na način, da zavarujejo tla in podzemne vode pred onesnaženjem z nevarnimi snovmi, – pripomba sprejeta, četrti odstavek 13. člena določa, da lahko upravljavec uporabi kot posnetek ničelnega stanja rezultate predhodnih meritev koncentracij snovi ter raziskav podzemne vode, starejših od pet let, in raziskav tal, starejših od deset let, če rezultati teh meritev omogočajo enako zanesljivost in primerljivost kakor rezultati obratovalnega monitoringa stanja tal in podzemnih vod, izdelani v skladu s predpisi, ki urejajo obratovalni monitoring stanja tal in podzemne vode, – pripomba je sprejeta, 18. člen predmetne uredbe določa ,da se dnevne in trajne meritve iz zaključkov o BAT izvajajo na način in pod pogoji iz predpisa, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda. 	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	NE
<p>Mag. Andrej VIZJAK MINISTER</p>	

Na podlagi tretjega odstavka 110. člena in devetega odstavka 151. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22) izdaja Vlada Republike Slovenije

Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (splošno)

(1) Ta uredba v skladu z Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (prenovitev) (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17), popravljeno s Popravkom (UL L št. 158 z dne 19. junija 2012, str. 22), določa:

- vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije in za katere morajo njihovi upravljavci pridobiti okoljevarstveno dovoljenje;
- podrobnejšo vsebino in sestavine vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja;
- podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja;
- uporabo zaključkov o BAT;
- merila za določanje najboljših razpoložljivih tehnik;
- ukrepe za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode;;
- merila za določitev nevarnih snovi, ki lahko povzročajo onesnaženje tal in podzemne vode;
- podrobnejšo vsebino izhodiščnega poročila;
- zavezanca za zagotavljanje izvajanja obratovalnega monitoringa in njegov obseg.

(2) Ta uredba se ne uporablja za naprave, ki se uporabljajo samo za raziskave, razvoj in preizkušanje novih izdelkov ter procesov.

2. člen (izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. naprava, ki povzroča industrijske emisije (v nadaljnjem besedilu: naprava), je ena ali več nepremičnih tehnoloških enot, v katerih poteka ena ali več dejavnosti iz Priloge 1, ki je kot priloga sestavni del te uredbe, in dosega prag proizvodne zmogljivosti iz Priloge 1 k tej uredbi, če je ta določen, ter katera koli druga z napravo neposredno tehnično povezana dejavnost na istem območju, ki lahko povzroča emisije, onesnaževanje okolja, tveganje za okolje ali okoljsko škodo;

2. druga z napravo neposredno tehnično povezana dejavnost je dejavnost, nujno potrebna za delovanje naprave, ali pa je delovanje naprave pogoj ali vzrok obstoja te dejavnosti tudi, če ta dejavnost ne poteka na istem območju, kjer je naprava. Druge z napravo neposredno tehnično povezane dejavnosti so zlasti:

- vhodne dejavnosti, potrebne za to, da se lahko začne opravljati dejavnost v napravi, kot so na primer skladiščenje in drugo ravnanje s snovmi ter priprava surovin, vhodnih materialov in obdelovancev;
- vmesne dejavnosti, povezane s skladiščenjem in pripravo polizdelkov med opravljanjem dejavnosti v napravi;

– zaključne dejavnosti, povezane s končno obdelavo, dodelavo ali nadaljnjo predelavo proizvodov naprave, pakiranjem in skladiščenjem izdelkov ali odpadkov ali njihovo obdelavo (vključno z obdelavo živinskih gnojil) ter čiščenjem emisij;

3. tehnične značilnosti naprave pomenijo način izvedbe in obratovanja naprave, zaradi katerih lahko naprava dosega zanjo specifično okoljsko učinkovitost, ki se izraža z ravno emisij, ki jo naprava lahko dosega;

4. območje naprave so zemljiške parcele, na katerih se nahaja naprava in se opravljajo druge z napravo neposredno tehnično povezane dejavnosti;

5. okoljske značilnosti območja naprave zajemajo lokalne značilnosti, kot so prevetrenost območja, prevladujoče smeri vetra, pojavljanje temperaturnega obrata, vodovarstvena območja, stanje kakovosti voda in degradirana območja;

6. industrijski kompleks je celotno območje, na katerem pravna oseba ali fizična oseba, ki izvaja dejavnost, upravlja napravo in eno ali več drugih naprav ali dejavnosti na istem kraju, vključno z manipulativnimi in drugimi površinami;

7. perutnina pomeni perutnino, kot je opredeljena v Uredbi (EU) 2016/429 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali (»Pravila o zdravju živali«) (UL L št. 84 z dne 31. 3. 2016, str. 1);

8. istovrstna dejavnost je dejavnost z isto oznako dejavnosti iz Priloge 1 k tej uredbi, ki ne dosega proizvodnih zmogljivosti iz te priloge;

9. letna prisotnost zadevne nevarne snovi je največja letna količina zadevne nevarne snovi, uporabljena, proizvedena, skladiščena ali izpuščena v okolje na območju naprave v enem koledarskem letu;

10. izpuščanje zadevnih nevarnih snovi v okolje je emisija zadevnih nevarnih snovi v tla ali podzemne vode, ki je lahko posledica izrednih dogodkov ali postopkov normalnega obratovanja kot so dostava, prečrpavanje, vzdrževanje talnih površin, in vključuje tudi odvajanje, izpiranje, izcejanje, razlitje ali razsutje zadevnih nevarnih snovi v ali na nezaščiten tla ali v vode ali pronicanje skozi poškodovane talne površine v tla ali v vode;

11. pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja je njegova izdaja ali sprememba, razen če je izrecno določeno drugače;

12. obratovanje naprave v izrednih razmerah pomeni obratovanje naprave ob zagonu, okvari ali trenutni zaustavitvi naprave in puščanju snovi;

13. raven okoljske učinkovitosti je raven emisij, raven porabe surovin, vode in energije ter druge ravni (npr. učinkovitost zmanjševanja emisij, količine nastalih odpadkov), povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami;

14. talne površine so površine, po katerih lahko odteka ali na katerih se dlje zadržujejo zadevne nevarne snovi in s katerih je mogoče razliti zadevne nevarne snovi odstraniti, površine pa očistiti, pregledati in po potrebi sanirati;

15. brezhibnost ukrepov za preprečevanje onesnaženja tal in podzemne vode pomeni za talne površine neprepustnost ter kemijsko in mehansko obstojnost na delovanje zadevnih nevarnih snovi, za opremo pa ustrezno zanesljivost in razpoložljivost.

(2) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, ki niso opredeljeni v prejšnjem odstavku tega člena, imajo pomen, kot ga določa zakon, ki ureja varstvo okolja.

3. člen (proizvodna zmogljivost)

(1) Proizvodna zmogljivost ene ali več dejavnosti, ki potekajo v napravi, se določi na podlagi podatkov, izračunov in grafičnih prikazov o tehničnih značilnostih naprave in tehnoloških procesov, ki potekajo v njej, na podlagi:

– tehnične dokumentacije o napravi in proizvodni zmogljivosti ali njenih nepremičnih tehnoloških enot;

– podatkov o tehnoloških procesih, ki potekajo v napravi;

- podatkov o snoveh, ki vstopajo v napravo in izstopajo iz nje;
- tehnične ocene ali izračunov proizvodne zmogljivosti naprave ali njenih nepremičnih tehnoloških enot;
- primerjave z obstoječimi, po vrsti dejavnosti primerljivimi napravami.

(2) Če se v napravi opravlja več dejavnosti, zajetih v istem opisu dejavnosti, ki imajo v Prilogi 1 k tej uredbi določen prag proizvodne zmogljivosti, se proizvodne zmogljivosti teh dejavnosti seštevajo. Pri ravnanju z odpadki velja tako seštevanje za dejavnosti iz istega opisa dejavnosti v sklopu točk 5.1, 5.3 pod a in 5.3 pod b Priloge 1 k tej uredbi.

(3) Podrobni opisi naprave v referenčnih dokumentih BAT se upoštevajo pri določanju proizvodne zmogljivosti in obsega naprave.

4. člen

(združevanje istovrstnih dejavnosti in pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Upravljavec mora za obratovanje naprave, v kateri se izvaja ena ali več dejavnosti iz Priloge 1 k tej uredbi, pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.

(2) Če isti upravljavec na istem območju naprave upravlja več istovrstnih dejavnosti iz Priloge 1 k tej uredbi, se njihova proizvodna zmogljivost seštevata.

(3) Če seštevek proizvodnih zmogljivosti iz prejšnjega odstavka doseže prag, če je ta določen za posamezno dejavnost iz Priloge 1 k tej uredbi, se te istovrstne dejavnosti štejejo za napravo.

II. OBVEZNOSTI UPRAVLJAVCA

5. člen

(uporaba najboljših razpoložljivih tehnik)

Upravljavec mora pri načrtovanju naprave ali njene spremembe izbrati najboljšo razpoložljivo tehniko iz zaključkov o BAT ali tehniko za preprečevanje in zmanjševanje emisij, ki je njej enakovredna.

6. člen

(obveznosti v zvezi z obratovalnim monitoringom)

(1) Upravljavec izvaja obratovalni monitoring emisij v skladu s 16., 17., 18. in 24. členom te uredbe.

(2) Upravljavec, ki mora izdelati izhodiščno poročilo iz 13. člena te uredbe, izvaja obratovalni monitoring stanja tal in podzemne vode v skladu s predpisom, ki ureja obratovalni monitoring stanja tal, in s predpisom, ki ureja obratovalni monitoring stanja podzemne vode.

(3) Skladno s predpisi iz prvega in drugega odstavka 16. člena te uredbe upravljavec vsaj enkrat letno predloži poročila o obratovalnem monitoringu emisij snovi v zrak ali poročila o opravljenih meritvah emisij snovi in toplote v vode ministrstvu, pristojnemu za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(4) Poročilo o obratovalnem monitoringu emisij za primere iz šestega odstavka 17. člena te uredbe mora vsebovati primerjavo rezultatov obratovalnega monitoringa z ravnmi emisij, določenimi v okoljevarstvenem dovoljenju.

(5) Poročilo o obratovalnem monitoringu iz drugega odstavka tega člena predloži upravljavec v skladu s predpisom, ki ureja obratovalni monitoring stanja tal, in predpisom, ki ureja obratovalni monitoring stanja podzemne vode.

7. člen

(tehnični ukrepi za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode)

(1) Upravljavec, ki v napravi uporablja, proizvaja in skladišči ali izpušča zadevne nevarne snovi na območju naprave:

- zagotovi brezhibno in zanesljivo obratovanje naprave, tako da pri njenem načrtovanju, gradnji, obratovanju in vzdrževanju naprave zagotovi preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode v skladu s 1. delom Priloge 2, ki je sestavni del te uredbe;
- izvaja tehnične ukrepe za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode iz prejšnje alineje;
- vodi vzdrževalni dnevnik o izvajanju tehničnih ukrepov iz prejšnje alineje ter
- zagotovi izvedbo rednih pregledov tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode vsakih pet let.

(2) Tehnični ukrepi za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode iz druge alineje prejšnjega odstavka so zlasti:

- vgradnja neprepustnih in kemijsko odpornih gradbenih materialov v talne površine na območju naprave, s katerimi zadevne nevarne snovi lahko pridejo v stik;
- preprečevanje uhajanja zadevnih nevarnih snovi s talnih površin v tla in podzemne vode;
- gradnja talnih površin, tako da lahko zadržijo celoten volumen zadevnih nevarnih snovi, če bi se razlile, oziroma mora biti pri talnih površinah v zadrževalnih sistemih, ki so skupni več nepremičnim skladiščnim posodam, izvedba glede zadrževalnega volumna skladna z zahtevami iz predpisa, ki ureja skladiščenje nevarnih tekočin;
- uporaba neprepustnih in kemijsko odpornih materialov za cevovode, jaške, kinete, kanale, bazene in rezervoarje, v katerih so lahko zadevne nevarne snovi;
- izvedba cevovodov iz prejšnje alineje, ki potekajo pod zemljo, tako da so brez razstavljenih povezav ter zavarovani pred mehanskimi poškodbami in korozijo;
- izvedba cevovodov iz prejšnje alineje, tako da se ob iztekanju zadevnih nevarnih snovi preprečita njihovo razlivanje in pronicanje v tla in podzemno vodo, in
- vzdrževanje vgrajenih gradbenih materialov in proizvodov po navodilih proizvajalca ter pravilih stroke in dobre inženirske prakse, ob upoštevanju in uporabi standardov za posamezne gradbene proizvode.

(3) Pregled tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode se izvede po pravilih stroke, kot je podrobneje navedeno v 1. delu Priloge 2 k tej uredbi.

(4) S pregledom tehničnih ukrepov iz prejšnjega odstavka se zberejo zlasti informacije o:

- morebitnih razpokah ali poškodbah na objektih in talnih površinah v bližini mest, na katerih bi bile mogoče emisije ali razlitje zadevnih nevarnih snovi;
- znakov kemičnih poškodb na talnih površinah in površinah zadrževalnih sistemov;
- stanju odtočnih in odvodnih kanalov in jaškov;
- poteku drenažnih poti in napeljav;
- mestih na območju naprave, na katerih so se v preteklosti zgodili vnosi zadevnih nevarnih snovi v tla in podzemne vode, ter
- posrednih in neposrednih emisijah snovi v tla in podzemne vode, ki se lahko pojavljajo na območju naprave.

(5) Pregled tehničnih ukrepov iz tretjega odstavka tega člena izvede skrbnik varstva okolja iz zakona, ki ureja varstvo okolja.

(6) Skrbnik varstva okolja iz prejšnjega odstavka o pregledu iz tretjega odstavka tega člena izdela poročilo, ki obsega podatke in ugotovitve o izvajanju in stanju ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode ter njihovi brezhibnosti. Poročilo je v skladu z drugim odstavkom 11. člena te uredbe sestavni del ocene možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode.

(7) Podrobnejša vsebina poročila iz prejšnjega odstavka je določena v 2. delu Priloge 2 k tej uredbi.

(izdelava ocene možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode ter izhodiščnega poročila)

Če dejavnost iz Priloge 1 k tej uredbi vključuje uporabo, proizvodnjo ali z njima povezano skladiščenje ali izpust zadevnih nevarnih snovi, upravljavec izdelata:

- oceno možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode iz 9. člena te uredbe ali
- izhodiščno poročilo iz 13. člena te uredbe, če so izpolnjeni pogoji iz 12. člena te uredbe.

9. člen

(ocena možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode)

(1) Ocena možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode vsebuje:

1. seznam nevarnih snovi;
2. seznam zadevnih nevarnih snovi, izdelan na podlagi drugega odstavka 10. člena te uredbe, pri uporabi, proizvodnji, skladiščenju ali izpuščanju posamezne zadevne nevarne snovi, ki vključuje:
 - podatke o največji letni prisotnosti posamezne zadevne nevarne snovi;
 - podatke o količinah posamezne zadevne nevarne snovi na območju naprave ali njenih delov in
 - ugotovitev, ali največja letna prisotnost posamezne zadevne nevarne snovi presega pragove iz Priloge 3, ki je sestavni del te uredbe;
3. ugotovitve in opis možnosti onesnaženja tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi iz prejšnje točke v skladu z 11. členom te uredbe.

(2) Seznam nevarnih snovi in določitev seznama zadevnih nevarnih snovi iz prejšnjega odstavka se izdelata z upoštevanjem 10. člena in kriterijev iz Priloge 3 k tej uredbi ter vključujeta tudi obrazložitev razlogov za vključitev nevarnih snovi na seznam zadevnih nevarnih snovi oziroma za njihovo izključitev s seznama.

10. člen

(seznam nevarnih in zadevnih nevarnih snovi)

(1) Seznam nevarnih snovi iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena se izdelata na podlagi podatkov o surovinah, pomožnih materialih, izdelkih in stranskih produktih z vsebnostjo nevarnih snovi, ki se uporabljajo, skladiščijo ali proizvajajo v napravi ali jih ta izpušča na območju naprave zaradi izvajanja dejavnosti iz Priloge 1 k tej uredbi.

(2) Seznam zadevnih nevarnih snovi iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena se izdelata na podlagi seznama nevarnih snovi iz prejšnjega odstavka. Pri tem se upoštevajo njihove lastnosti, kot so sestava, agregatno stanje (trdno, tekoče in plinasto), topnost, strupenost, nevarnost, mobilnost, obstojnost in biorazgradljivost, ter njihova količina, ki se skladišči, uporablja ali proizvaja v napravi ali izpušča na območju naprave.

11. člen

(ugotovitve in opis možnosti onesnaženja tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi)

(1) Ugotovitve in opis možnosti onesnaženja tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi iz 3. točke prvega odstavka 9. člena te uredbe obsegajo:

1. navedbo območja naprave ali njenih delov, na katerem se posamezna zadevna nevarna snov uporablja, proizvaja, skladišči ali izpušča;
2. podatke o zmogljivosti skladišč za posamezne zadevne nevarne snovi iz drugega odstavka 10. člena te uredbe;
3. opis načina skladiščenja in uporabe, vključno z navedbo vseh transportnih poti vsake od zadevnih nevarnih snovi na območju naprave, in opis nastajanja ali izpuščanja teh snovi na območju naprave;

4. navedbo območja naprave in njenih delov ter opis okoliščin ali dogodkov, ki lahko povzročijo nenadzorovan ali nadzorovan izpust zadevnih nevarnih snovi in so lahko posledica nesreč, izrednih dogodkov, rutinskih postopkov ali normalnega obratovanja;
5. opis načrtovanih ukrepov za preprečitev onesnaženja tal ali podzemne vode ali opis izpolnjevanja zahtev in ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode iz prvega in drugega odstavka 7. člena te uredbe, če gre za obstoječo napravo;
6. sklepno ugotovitev in oceno možnosti onesnaženja tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi glede na ukrepe iz prejšnje točke in okoljske danosti območja naprave ter opredelitev glede obveznosti predložitve izhodiščnega poročila.

(2) Ugotovitve in opis možnosti onesnaženja tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi za obstoječe naprave obsegajo, poleg zahtev iz prejšnjega odstavka, tudi poročilo iz šestega odstavka 7. člena te uredbe, za nove naprave pa opredelitev načrtovanih ukrepov, sprejetih za preprečitev onesnaženja tal ali podzemne vode, izdelano s smiselno uporabo določb iz 7. člena te uredbe, ter ugotovitev, ali in kje bi lahko prišlo do njihovega namernega ali nenamernega izpusta ob upoštevanju lastnosti tal in podzemne vode na območju naprave.

(3) Če iz ugotovitev ocene možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode izhaja, da zaradi lastnosti tal in podtalnice na lokaciji ali ukrepov za preprečitev onesnaženja tal ali podzemne vode v zvezi s talnimi površinami in odvajanjem industrijske odpadne vode, s katero se izpuščajo posamezne zadevne nevarne snovi, ni velike možnosti za onesnaženje tal ali podzemne vode, tako da izhodiščno poročilo ni potrebno, so sestavni del ocene možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode dokazila iz 12. člena te uredbe.

12. člen

(obveznost izdelave izhodiščnega poročila)

(1) Če količine posameznih zadevnih nevarnih snovi iz drugega odstavka 10. člena te uredbe presegajo pragove letne prisotnosti iz tabele 1 Priloge 3 k tej uredbi, upravljavec izdelava izhodiščno poročilo iz 13. člena te uredbe.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek izhodiščno poročilo ni potrebno, če iz ocene možnosti onesnaženja tal in podtalnice z zadevnimi nevarnimi snovmi izhaja, da zaradi lastnosti tal in podtalnice na lokaciji ali ukrepov za preprečitev onesnaženja tal ali podzemne vode v zvezi s talnimi površinami in odvajanjem industrijske odpadne vode, s katero se izpuščajo posamezne zadevne nevarne snovi, ni velike možnosti za onesnaženje tal ali podzemne vode, ker:

1. je naprava na območju, ki ima slabo prepustne in enotne geotehnične lastnosti na površini in v podtalju ter ne gre za območje karbonatnih kamnin z razpoklinsko in kraško poroznostjo s slabo določljivimi tokovi podzemne vode, ali pa so ti na globini, ki je večja od 30 m;
2. so površine notranjosti objektov naprave in zunanja okolica objektov naprave izvedene iz slabo prepustnih materialov za zadevne nevarne snovi, kot so asfalt ali beton, po potrebi z s polnili ali dodatki za zmanjšanje vodoprepustnosti ali površinske poroznosti ali v kombinaciji z zaščitnimi premazi, tako da je onemogočeno pronicanje zadevnih nevarnih snovi v tla in podzemno vodo;
3. so jaški padavinske vode s streh objektov ter odpadne padavinske vode in odpadne industrijske vode, ki se odvajajo v vode, na območjih naprave, kjer so lahko prisotne zadevne nevarne snovi, izvedeni tesno, tako da se prepreči transport razlitij zadevnih nevarnih snovi v zunanje okolje;
4. kanalizacija, po kateri se izpuščajo posamezne zadevne nevarne snovi z industrijsko odpadno vodo, je izvedena vodotesno;
5. odvajanje industrijske odpadne vode, s katero se izpuščajo posamezne zadevne nevarne snovi, se ne izvaja z neposrednim ali posrednim odvajanjem v podzemne vode, in
6. je naprava na območju, ki ni vodovarstveno območje po predpisih o vodah.

(3) Pogoj iz 1. točke prejšnjega odstavka se dokazuje s hidrogeološko raziskavo, ki jo izdelava strokovnjak geološke stroke.

(4) Pogoj iz 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena se dokazuje z mnenjem, ki ga izdela organizacija s pridobljeno akreditacijo po standardu, ki določa splošne zahteve za usposobljenost preskuševalnih in kalibracijskih laboratorijev, ter v obsegu, ki se nanaša na mehansko in fizikalno preskušanje gradbenih proizvodov in materialov.

(5) Pogoj iz 4. točke drugega odstavka tega člena se dokazuje s poročilom o izvedenem pregledu kanalizacije z video kamero, ki ga izvede izvajalec občinske gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode ali drugo podjetje, ki izvaja to storitev. Ne glede na prejšnji stavek se v primeru, ko se industrijska odpadna voda odvaja po vodotesnem cevovodu iz polivinilklorida, ki ni starejši od 25 let, predloži dokazilo o vgradnji takega cevovoda.

(6) Če gre v primerih iz četrtega in prejšnjega odstavka za napravo, ki jo bo upravljavec šele gradil, se pogoji iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena dokazujejo s projektno dokumentacijo za pridobitev mnenj in gradbenega dovoljenja ali z rudarskim projektom za izvedbo del, če gre za graditev objektov v rudniškem prostoru, ki so v neposredni povezavi z izkoriščanjem mineralnih surovin.

(7) Za napravo, ki je obratovala na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja pred 7. januarjem 2013, izhodiščno poročilo ni potrebno, če so bili zanjo sprejeti ukrepi, zaradi katerih iz ocene možnosti onesnaženja tal in podzemne vode izhaja, da je onesnaženje tal ali podtalnice praktično nemogoče. Pogoj iz prejšnjega stavka je izpolnjen, če so tehnični ukrepi za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode iz 7. člena te uredbe brezhibni in upravljavec predloži dokazila, da so izpolnjeni pogoji iz 2. do 5. točke drugega odstavka iz tega člena.

13. člen

(vsebina izhodiščnega poročila)

(1) Izhodiščno poročilo obsega:

1. oceno možnosti onesnaženja tal in podzemne vode iz 9. člena te uredbe, v katero so vključene vsebine tehničnega poročila iz 7. člena te uredbe;
2. opis zgodovine območja naprave v skladu s Prilogo 4, ki je sestavni del te uredbe;
3. opis stanja okolja na območju naprave v skladu s Prilogo 4 k tej uredbi;
4. vrednotenje informacij iz prve do tretje alineje v skladu s Prilogo 4 k tej uredbi;
5. posnetek ničelnega stanja tal in podzemne vode skladno s predpisom, ki ureja obratovalni monitoring stanja tal, in predpisom, ki ureja obratovalni monitoring stanja podzemne vode;
6. opredelitev onesnaženosti tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi in sklepnimi ugotovitvami.

(2) Izhodiščno poročilo iz prejšnjega odstavka se izdelava v skladu s postopkom iz zakona, ki ureja varstvo okolja, in 21. členom te uredbe, kot delno izhodiščno poročilo ter po pridobitvi sklepa ministrstva o potrditvi delnega izhodiščnega poročila kot izhodiščno poročilo.

(3) Delno izhodiščno poročilo obsega vsebine iz 1., 2., 3., in 4. točke prejšnjega odstavka ter predlog vzorčnih in merilnih mest za tla in podzemne vode, predlog parametrov, s katerimi se bo kot ničelno stanje ugotavljala kakovost tal in podzemne vode v povezavi z zadevnimi nevarnimi snovmi, ter merilnih metod za oceno stanja njihovega onesnaženja.

(4) Ne glede na peto točko prvega odstavka tega člena lahko upravljavec uporabi kot posnetek ničelnega stanja rezultate predhodnih meritev koncentracij snovi ter raziskav podzemne vode, starejših od pet let, in raziskav tal, starejših od deset let, če rezultati teh meritev omogočajo enako zanesljivost in primerljivost kot rezultati obratovalnega monitoringa stanja tal in podzemne vode, izdelani v skladu s predpisi, ki urejajo obratovalni monitoring stanja tal in podzemne vode.

(5) Podrobnejša vsebina izhodiščnega poročila je določena v Prilogi 4 k tej uredbi.

(6) Če se pri izvedbi meritev na predlaganih vzorčnih in merilnih mestih iz sklepa iz drugega odstavka tega člena ugotovi, da ta niso primerna za vzorčenje tal in podzemne vode, mora poročilo o izvedbi posnetka ničelnega stanja vključevati izvedbo meritev na novih vzorčnih in merilnih mestih, ki jih na podlagi na novo dobljenih dejstev pri izvedbi meritev na merilnih mestih

določita izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal in izvajalec obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode, ki imata pridobljeno pooblastilo iz predpisov iz petega odstavka 16. člena te uredbe. Če v primeru iz prejšnjega stavka izvedba meritev na novih merilnih mestih za vzorčenje podzemne vode ni mogoča, pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode strokovno utemelji, da dostopne podzemne vode na lokaciji naprave ni.

14. člen

(hramba)

(1) Upravljavec hrani oceno možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode iz 9. člena ali izhodiščno poročilo iz 13. člena te uredbe ves čas obratovanja naprave. Če je upravljavcu izdana odločba za izvedbo ukrepov ob prenehanju obratovanja naprave skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja, hrani oceno možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode ter izhodiščno poročilo do konca izvedbe teh ukrepov.

(2) Upravljavec mora zagotavljati tudi hrambo dopolnjene ocene možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode ali dopoljenega izhodiščnega poročila na način iz prejšnjega odstavka, če je moral izdelati dopolnjeno oceno možnosti onesnaženja tal in podzemne vode ali dopolnjeno izhodiščno poročilo iz 22. člena te uredbe.

III. POGOJI ZA IZDAJO OKOLJEVARSTVENEGA DOVOLJENJA IN UPORABA ZAKLJUČKOV O BAT

15. člen

(pogoji za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Okoljevarstveno dovoljenje za napravo ali njegova sprememba se izda, če naprava obratuje v skladu s splošnimi zahtevami za obratovanje naprave iz zakona, ki ureja varstvo okolja, s to uredbo, zaključki o BAT in drugimi predpisi, ki urejajo okoljevarstvene zahteve za obratovanje naprave.

(2) Ministrstvo izvede preverjanje skladnosti naprave z zaključki o BAT v skladu z navodili iz Priloge 7 k tej uredbi.

(3) Ministrstvo v postopku spremembe okoljevarstvenega dovoljenja preverja skladnost obratovanja obstoječe naprave s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja na podlagi poročil iz tretjega in četrtega odstavka 6. člena te uredbe ali ugotovitev izrednega inšpekcijskega pregleda v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

16. člen

(uporaba drugih predpisov)

(1) Za vprašanja o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode, ki niso urejena z zaključki o BAT, se uporablja predpis, ki ureja emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo. Za vprašanja obratovalnega monitoringa odpadnih voda, ki niso urejena z zaključki o BAT, se uporablja predpis, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda.

(2) Za vprašanja o emisiji snovi v zrak, ki niso urejena z zaključki o BAT, se uporablja predpis, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja. Za vprašanja obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak, ki niso urejena z zaključki o BAT, se uporablja predpis, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogoje za njegovo izvajanje.

(3) Za vprašanja glede ravnanja z odpadki, ki niso urejena z zaključki o BAT, se uporablja predpis, ki ureja odpadke.

(4) Za vprašanja glede mejnih vrednosti kazalcev hrupa v okolju in druga vprašanja v povezavi z emisijo hrupa, ki niso urejena z zaključki o BAT, se uporablja predpis, ki ureja mejne

vrednosti kazalcev hrupa v okolju. Za vprašanja obratovalnega monitoringa za vire hrupa, ki niso urejena z zaključki o BAT, se uporablja predpis, ki ureja prvo ocenjevanje in obratovalni monitoring za vire hrupa ter pogoje za njegovo izvajanje.

(5) Za vprašanja obratovalnega monitoringa stanja tal ter podzemnih in površinskih voda, ki niso urejena z zaključki o BAT, se uporabljajo predpisi, ki urejajo obratovalni monitoring stanja tal, obratovalni monitoring stanja površinske vode in obratovalni monitoring stanja podzemne vode.

(6) Pri pripravi projekta nameravanega posega v okolje in poročila o vplivih na okolje iz zakona, ki ureja varstvo okolja in izdajo okoljevarstvenega soglasja, se glede mejnih vrednosti in obratovalnega monitoringa upoštevajo določbe iz tega in 17. člena te uredbe.

17. člen

(določanje mejnih vrednosti onesnaževal in obratovalni monitoring)

(1) Pri določanju mejnih vrednosti za onesnaževala iz Priloge 5, ki je sestavni del te uredbe, in za druga onesnaževala, za katera je verjetno, da jih posamezna naprava izpušča, je treba upoštevati njihovo vrsto in zmožnost prenašanja onesnaženja iz enega dela okolja v drugega. Mejna vrednost emisij za onesnaževala iz prejšnjega stavka se določi ob upoštevanju najboljših razpoložljivih tehnik, brez predpisovanja uporabe katere koli metode ali določenega tehnološkega postopka, in velja na mestu izpusta emisije iz naprave. Pri določanju emisije iz naprave se morebitno razredčenje pred mestom izpusta emisije iz naprave ne upošteva. V primeru odvajanja odpadnih industrijskih voda iz naprave se lahko pri določanju mejne vrednosti emisij za napravo pri posrednih izpustih onesnaževal v vodo upošteva učinek čistilne naprave, če je s tem zagotovljeno enako varstvo okolja kot celote in če to ne vodi k večjemu onesnaženju okolja.

(2) Mejne vrednosti emisij se določijo specifično za vsako napravo posebej, pri čemer ne smejo presegati vrednosti emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami iz zaključkov o BAT, in so izražene za enaka ali krajša časovna obdobja in pod enakimi referenčnimi pogoji kot vrednosti emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami iz zaključkov o BAT.

(3) Pri določitvi mejnih vrednosti iz prvega in prejšnjega odstavka se upoštevajo tudi tehnične značilnosti naprave, okoljske značilnosti območja naprave in možnost prehajanja emisij iz enega dela okolja v drugega.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko mejne vrednosti emisij določijo tudi drugače v smislu njihove vrednosti, časovnih obdobji oziroma pogostosti vzorčenja in referenčnih pogojev, kot so računski vsebnost kisika, vrsta enote parametra v odpadnih plinih ali odpadni industrijski vodi, temperatura in tlak odpadnih plinov ter pretok odpadne industrijske vode, povezan z najboljšo razpoložljivo tehniko, pri čemer emisije pri običajnih pogojih obratovanja ne smejo presegati ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami.

(5) Če je mejna vrednost emisij iz predpisov iz prejšnjega člena strožja od ravni emisij iz zaključkov o BAT, se glede mejnih vrednosti in referenčnih pogojev uporabljajo določbe teh predpisov, glede pogostosti vzorčenja pa zahteve iz zaključkov o BAT, razen če so zahteve glede pogostosti vzorčenja iz predpisov iz prejšnjega člena strožje.

(6) Če so mejne vrednosti emisij v okoljevarstvenem dovoljenju določene v skladu s četrtem in prejšnjim odstavkom, ministrstvo na podlagi poročil iz četrtega odstavka 6. člena te uredbe pregleda rezultate obratovalnih monitoringov vsaj vsako leto, da preveri, ali emisije pri običajnih pogojih obratovanja naprave ne presegajo ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, kot so določene v zaključkih o BAT.

(7) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena se lahko mejne vrednosti emisij dopolnijo ali nadomestijo z enakovrednimi parametri in tehničnimi ukrepi, ki zagotavljajo enako raven varstva okolja, kot bi bila dosežena z določitvijo mejnih vrednosti emisij v skladu z zaključki o BAT in brez predpisovanja uporabe katere koli metode ali določenega tehnološkega postopka.

(8) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena lahko ministrstvo določi manj stroge mejne vrednosti emisij, kot se določijo na podlagi ravni emisij iz zaključkov o BAT, če se ne povzroči znatno onesnaženje in se ohranja visoka raven varstva okolja kot celote ter če bi

doseganje ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami, kot so opisane v zaključkih o BAT, povzročilo nesorazmerno višje stroške v primerjavi s koristmi za okolje zaradi tehničnih značilnosti naprave ali geografskega položaja ali lokalnih okoljskih pogojev območja, na katerem se nahaja naprava, pri čemer ta mejna vrednost, kjer je primerno, ne sme presegati mejnih vrednosti emisij iz predpisa EU, ki določa pravila o celovitem preprečevanju in nadzoru onesnaževanja okolja, ki je posledica industrijskih dejavnosti.

(9) V primeru iz prejšnjega odstavka se lahko manj stroge mejne vrednosti določijo, če je iz ocene upravljavca naprave razvidno, da bi doseganje ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, kot so opisane v zaključkih o BAT, povzročilo nesorazmerno višje stroške v primerjavi s koristmi za okolje zaradi geografskega položaja ali lokalnih okoljskih pogojev naprave ali njenih tehničnih značilnosti. Ocena mora biti izdelana v skladu z referenčnimi dokumenti o BAT in drugimi dokumenti, ki jih v zvezi z določanjem mejnih vrednosti emisij in tehničnih ukrepov objavi Evropska komisija.

(10) Manj strogih mejnih vrednosti emisij iz osmega odstavka tega člena ni mogoče določiti, če bi bilo s tem ogroženo doseganje standardov kakovosti okolja ali če je naprava na območju, ki ga Vlada RS s predpisom, izdanim na podlagi zakona, ki ureja varstvo okolja, določi kot degradirano okolje.

18. člen

(trajne in dnevne meritve emisij iz zaključkov o BAT)

V primerih, ko so z zaključki o BAT za obratovalni monitoring enega ali več parametrov v industrijski odpadni vodi zahtevane trajne ali dnevne meritve emisij, jih lahko izvaja upravljavec na način in pod pogoji iz predpisa, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda.

19. člen

(vrednotenje izmerjenih vrednosti in določanje drugih pogojev v okoljevarstvenem dovoljenju)

(1) Izmerjene emisije v odpadnih plinih in vodah, za katere so mejne vrednosti določene v skladu z zaključki o BAT, se vrednotijo v skladu s prepisi iz 16. člena te uredbe, pri čemer se v primerih, ko je mejna vrednost emisije posameznega parametra določena kot dnevno, tedensko, mesečno ali letno povprečje, ta povprečja upoštevajo kot tiste vrednosti, za katere se izvede vrednotenje.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se ocenjene ravni hrupa in izmerjene emisije v odpadnih plinih in vodah, ki niso določene z zaključki o BAT, vrednotijo v skladu s prepisi iz 16. člena uredbe.

(3) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju poleg zahtev iz prejšnjega odstavka in prejšnjih členov določi tudi druge pogoje in ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje emisij iz zaključkov o BAT in predpisov iz 16. člena te uredbe.

20. člen

(tehnika, ki ni opisana v zaključkih o BAT)

(1) Če tehnika ni opisana v zaključkih o BAT, ministrstvo v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja z uporabo meril iz Priloge 6, ki je sestavni del te uredbe, ugotovi, ali je tehnika, ki jo je predlagal upravljavec, najboljša razpoložljiva tehnika.

(2) Za tehniko iz prejšnjega odstavka določi ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju tudi mejne vrednosti emisij ali enakovredne parametre in tehnične ukrepe skladno s 17. členom te uredbe, tako da je zagotovljena raven varstva okolja, ki je enaka najboljši razpoložljivi tehniki, opisani v zaključkih o BAT.

(3) Če dejavnost naprave ali vrsta tehnološkega postopka, ki se izvaja v napravi, nista zajeta v zaključkih o BAT ali če navedeni zaključki ne obravnavajo vseh možnih vplivov dejavnosti na okolje, ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju določi pogoje na podlagi najboljših razpoložljivih tehnik, določenih na podlagi meril iz Priloge 6 k tej uredbi.

IV. VLOGA ZA PRIDOBITEV OKOLJEVARSTVENEGA DOVOLJENJA

21. člen

(podrobnejša vsebina vloge)

(1) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja vsebuje:

1. opis naprave in dejavnosti, ki obsega zlasti:

- naslov in ime podjetja upravljavca naprave;
- naslov naprave;
- podatke o dejavnostih, ki potekajo v napravi;
- podatke o proizvodni zmogljivosti dejavnosti, ki potekajo v napravi;
- navedbo zemljiških parcel in katastrske občine, na katerih obratuje upravljavec, ter navedbo zemljiških parcel in katastrske občine območja naprave, če je to manjše od območja industrijskega kompleksa, za katerega upravljavec pridobiva okoljevarstveno dovoljenje;
- podatke o nepremičnih tehnoloških enotah naprave in drugih z napravo neposredno tehnično povezanih dejavnostih;
- dokazilo o posesti naprave, če upravljavec ni njen lastnik, za napravo z dejavnostjo iz poglavja 5 iz Priloge 1 k tej uredbi pa dokazilo o lastništvu nepremičnin in premičnin;
- grafični prikaz naprave, tehnoloških enot in infrastrukture na območju naprave;

2. opis značilnosti območja naprave;

3. podatke o vrsti, količini in lastnostih surovin in pomožnih materialov, drugih snovi, vode in energije, uporabljenih, proizvedenih ali skladiščenih v napravi;

4. podatke o vrsti in količini predvidenih emisij snovi iz naprave v dele okolja ter opredelitev virov emisij znotraj naprave in pomembnih vplivov teh emisij na okolje, zlasti:

- podatke o vrsti in količini predvidenih emisij v odpadnih plinih in v primeru njihovega čiščenja podatke o učinkovitosti čiščenja;
- podatke o vrsti in količini predvidenih emisij snovi iz naprave v površinske ali podzemne vode ali javno kanalizacijo;
- podatke o virih hrupa iz naprave;

5. predlog tehnoloških postopkov in drugih tehnologij ter ukrepov za preprečevanje onesnaževanja ali, če to ni mogoče, zmanjševanje emisij iz naprave;

6. oceno vrste, količine in virov emisij pri obratovanju naprave v izrednih razmerah;

7. predlog ukrepov za preprečevanje in nadzor nad izrednimi razmerami v obratovanju naprave in za zmanjševanje njihovih posledic;

8. predlog ukrepov za preprečevanje nesreč in zmanjševanje njihovih posledic;

9. podatke o usklajenosti naprave z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, predpisanimi v zaključkih o BAT, izdelane z uporabo navodil iz Priloge 7 k tej uredbi, ali podatke o tem, da so predlagani tehnološki postopki in druge tehnologije enakovredni najboljšim razpoložljivim tehnikam, izdelane z upoštevanjem meril iz Priloge 6 k tej uredbi;

10. glavne preučene alternative predlaganim tehnološkim postopkom, tehnologijam in ukrepom, ki jih je preučil vlagatelj;

11. predvidene vrste odpadkov, ki nastajajo pri obratovanju naprave, in podatke glede upoštevanje pravil hierarhije ravnanja z odpadki v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo okolja;

12. predlog ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov in pripravo za ponovno uporabo, recikliranje ali predelavo odpadkov, nastalih v napravi;

13. predlog programa obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak in predlog programa obratovalnega monitoringa odpadnih voda, izdelana v skladu s predpisi iz prvega in drugega odstavka 16. člena te uredbe;

14. strokovna ocena iz devetega odstavka 17. člena te uredbe, če upravljavec predlaga manj stroge mejne vrednosti emisij, kot se določijo na podlagi ravni emisij iz zaključkov o BAT;

15. vsebine, ki niso zajete v prejšnjih točkah tega odstavka, v skladu s predpisi iz 16. člena te uredbe;

16. poljuden povzetek vloge.

(2) Predlog programa obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak in predlog programa obratovalnega monitoringa odpadnih voda iz 13. točke prejšnjega odstavka morata vsebovati tudi podatke o vrednostih emisij, ki jih naprava lahko dosega pri obratovanju v normalnih razmerah, primerjavo za posamezna onesnaževala med ravnimi emisij iz zaključkov o BAT in mejnimi vrednostmi emisij iz predpisov iz 16. člena te uredbe ter predlog mejnih vrednosti emisij in referenčnih pogojev, določenih v skladu s 17. členom te uredbe. V predlogu programov obratovalnega monitoringa iz 13. točke prejšnjega odstavka je treba utemeljiti predlagane mejne vrednosti na podlagi tehničnih značilnosti naprave, še zlasti v primeru predloga mejnih vrednosti, višjih od najnižje ravni emisij iz zaključkov o BAT, ter na podlagi okoljskih značilnosti območja naprave in vrste ter možnosti prehajanja emisij iz enega dela okolja v drugega. V primeru iz prejšnjega stavka okoljske značilnosti območja naprave ne smejo zvišati mejne vrednosti onesnaževal glede na raven okoljske učinkovitosti, ki jo lahko naprava dosega glede na svoje tehnične značilnosti. Določba iz prejšnjega stavka se ne uporablja za primere iz osmega odstavka 17. člena te uredbe.

(3) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja vsebuje tudi oceno možnosti onesnaženja tal in podzemne vode iz 9. člena te uredbe ali delno izhodiščno poročilo iz 13. člena te uredbe glede na 8. člen te uredbe. Ministrstvo lahko pozove upravljavca k dopolnitvi vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja z delnim izhodiščnim poročilom iz prejšnjega stavka, če po pregledu ocene možnosti onesnaženja tal in podzemne vode ugotovi, da je izpolnjen pogoj za izdelavo izhodiščnega poročila iz 12. člena te uredbe.

(4) Če mora upravljavec k vlogi predložiti delno izhodiščno poročilo, predloži tudi osnutek predloga programa obratovalnega monitoringa stanja tal in osnutek predloga programa obratovalnega monitoringa podzemne vode, ki ju izdelata izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal in izvajalec obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode, ki imata pridobljeno pooblastilo iz predpisov iz petega odstavka 16. člena te uredbe.

(5) Osnutek predloga programa obratovalnega monitoringa tal in osnutek predloga programa obratovalnega monitoringa podzemne vode iz prejšnjega odstavka morata vsebovati vse vsebine, predpisane za predlog programa obratovalnega monitoringa stanja tal in predlog programa obratovalnega monitoringa podzemne vode v predpisih iz petega odstavka 16. člena te uredbe, razen tistih podatkov in vsebin, ki izhajajo iz izvedbe meritev. Pri izdelavi osnutkov se uporabijo opisi tal in podzemne vode na podlagi dostopnih podatkov.

(6) Ministrstvo potrdi delno izhodiščno poročilo iz tretjega odstavka tega člena najkasneje šest tednov po vložitvi vloge iz prvega odstavka tega člena s sklepom. Če ministrstvo oceni, da se s predlaganimi merilnimi in vzorčnimi mesti za tla in podzemne vode, parametri, s katerimi se bo ugotavljala kakovost tal in podzemne vode v povezavi z zadevnimi nevarnimi snovmi, ter s predlaganimi merilnimi metodami za oceno stanja njihovega onesnaženja iz delnega izhodiščnega poročila ne bo odrazilo dejansko stanje tal in podtalnice, najkasneje šest tednov po vložitvi vloge iz prvega odstavka tega člena upravljavca pozove, naj predlog dopolni. Po prejemu delnega izhodiščnega poročila, dopoljenega z dopolnitvami iz prejšnjega stavka, ministrstvo s sklepom potrdi delno izhodiščno poročilo.

(7) Vlagatelj po prejemu sklepa iz prejšnjega odstavka vlogo iz prvega odstavka tega člena dopolni s predložitvijo izhodiščnega poročila iz prvega odstavka 13. člena te uredbe, ki vsebuje tudi podatke o kakovosti tal in podzemne vode na območju naprave, ki odražajo stanje tal in podzemne vode v času priprave poročila, ob upoštevanju možnosti onesnaženja tal in podtalnice z zadevnimi nevarnimi snovmi, ki se uporabljajo, skladiščijo ali nastajajo v napravi ali jih ta izpušča, skupaj s sklepnimi ugotovitvami.

(8) Če mora upravljavec k vlogi predložiti izhodiščno poročilo, predloži tudi predlog programa obratovalnega monitoringa stanja tal in predlog programa obratovalnega monitoringa podzemne vode, izdelana v skladu s predpisi iz petega odstavka 16. člena te uredbe.

(9) Določbe tega člena se uporabljajo tudi, če dva ali več upravljavcev pridobiva eno okoljevarstveno dovoljenje za eno ali več naprav ali njenih delov, ki so na istem kraju.

(10) Vloga iz prvega odstavka tega člena mora vključevati še druge vsebine v skladu s predpisi iz prvega odstavka 127. člena zakona, ki ureja varstvo okolja, ki niso zajete v prvem odstavku tega člena, če se v teh predpisih zahtevajo za posamezno dejavnost ali vir emisij ali vrsto emisij.

22. člen

(vloga za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Vloga za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja vsebuje vsebine iz prejšnjega člena, ki se nanašajo na zadevno spremembo obratovanja naprave.

(2) Če je predmet zadevne spremembe obratovanja naprave tudi sprememba zadevnih nevarnih snovi, je sestavni del vloge iz prejšnjega odstavka tudi dopolnjena ocena možnosti onesnaženja tal in podzemne vode.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek je sestavni del vloge izhodiščno poročilo iz 13. člena te uredbe, če se pri izdelavi dopolnjene ocene možnosti onesnaženja tal in podzemne vode iz prejšnjega odstavka izkaže, da je treba izdelati tudi izhodiščno poročilo.

(4) Ne glede na drugi in prejšnji odstavek tega člena je sestavni del vloge dopolnjeno izhodiščno poročilo iz 13. člena te uredbe, če je predmet zadevne spremembe obratovanja naprave tako povečanje območja naprave, zaradi katerega merilna in vzorčna mesta za spremljanje stanja tal in podzemne vode niso več zadostna.

(5) V primeru iz tretjega odstavka tega člena upravljavec predloži delno izhodiščno poročilo iz 13. člena te uredbe, v primeru iz prejšnjega odstavka pa za razširjeno območje naprave predloži izhodiščno poročilo, dopolnjeno z vsebinami iz 1. do 4. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 13. člena. V primerih iz prejšnjega stavka sta sestavni del vloge tudi osnutek predloga programa obratovalnega monitoringa stanja tal in osnutek predloga programa obratovalnega monitoringa podzemne vode iz petega odstavka 21. člena te uredbe. Če v primeru iz prejšnjega odstavka izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal in izvajalec obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode, ki imata pridobljeno pooblastilo iz predpisov iz petega odstavka 16. člena te uredbe, izdelata osnutek predloga programa obratovalnega monitoringa stanja tal ter osnutek predloga programa obratovalnega monitoringa podzemne vode kot dopoljnjeni predlog programa obratovalnega monitoringa stanja tal in dopoljnjeni predlog programa obratovalnega monitoringa podzemne vode iz osmega odstavka 21. člena te uredbe, morata zagotoviti sledljivost dopolnjenih vsebin na spremenjenih ali dopolnjenih delih teh dokumentov.

(6) Ministrstvo v skladu s petim odstavkom prejšnjega člena s sklepom potrdi delno izhodiščno poročilo iz tretjega odstavka tega člena ali z vsebinami iz 1. do 4. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 13. člena dopolnjeno izhodiščno poročilo iz prejšnjega odstavka, upravljavec pa na podlagi sklepa predloži izhodiščno poročilo ali dopolnjeno izhodiščno poročilo iz 13. člena te uredbe.

(7) Če gre za spremembo mesta ali globine vzorčnih mest za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja tal oziroma za spremembo mesta ali dodatna merilna mesta za izvajanje obratovalnega monitoringa stanja podzemne vode, vloga iz prvega odstavka tega člena vsebuje tudi strokovne utemeljitve in obrazložitve, ki jih izdelata pooblaščenca izvajalec obratovalnega monitoringa stanja tal oziroma podzemne vode.

23. člen

(podatki v vlogi, ki so poslovna skrivnost)

Če so v vlogi podatki, ki štejejo za poslovno skrivnost, mora upravljavec:

1. priložiti dokument, s katerim pooblaščenca organ upravljavca v skladu z zakonom, ki ureja poslovno skrivnost, določi, kateri podatki štejejo za poslovno skrivnost;
2. ustrezno označiti podatke v vlogi, ki štejejo za poslovno skrivnost, in
3. priložiti nadomestne vsebine za podatke v vlogi, ki štejejo za poslovno skrivnost, in so dostopne javnosti.

V. VSEBINA OKOLJEVARSTVENEGA DOVOLJENJA

24. člen

(podrobnejša vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Okoljevarstveno dovoljenje za napravo z eno ali več dejavnostmi iz Priloge 1 k tej uredbi vsebuje:

1. ime podjetja upravljavca in naslov sedeža;
2. naslov naprave ali podatke o zemljiških parcelah, če naprava nima naslova, ali poligon območja odlagalnega polja, opredeljenega s koordinatami v državnem koordinatnem sistemu za raven merila 1 : 5000, in identifikacijske znake, s katerimi so zemljiške parcele, na katerih je odlagališče odpadkov, vpisane v zemljiško knjigo, če gre za odlagališče odpadkov iz Priloge 1 k tej uredbi;
3. opis naprave z navedbo vrst dejavnosti glede na Prilogo 1 k tej uredbi;
4. podatek glede zmogljivosti naprave, določen v skladu s 3. členom te uredbe;
5. mejne vrednosti emisij za onesnaževala iz Priloge 5 k tej uredbi in za druga onesnaževala, za katera je verjetno, da jih posamezna naprava izpušča, določene v skladu s 17. členom te uredbe;
6. mejne vrednosti kazalcev hrupa in ukrepe za zmanjševanje hrupa v skladu s 16. členom te uredbe;
7. mesta vzorčenja emisij, metodologijo in pogostost vzorčenja, merjenja in analiziranja, vključno s standardom za določitev emisije onesnaževal, če je za posamezni parameter monitoringa, določenega v skladu s 17. členom te uredbe, predpisan v zaključkih o BAT;
8. zahteve za obratovalni monitoring stanja tal in podzemne vode: metodologija in mesta vzorčenja, merjenja in analiziranja ter pogostost v skladu s predpisi, ki urejajo obratovalni monitoring stanja tal in podzemne vode;
9. pogoje in način vrednotenja ocenjevanja rezultatov monitoringa z mejnimi vrednostmi emisij v skladu z 19. členom te uredbe ter ugotavljanja čezmerne obremenitve glede na mejne vrednosti emisij iz 17. člena te uredbe;
10. obveznost letnega poročanja in predložitve poročil o rezultatih obratovalnega monitoringa iz 6. člena te uredbe;
11. obveznost, da so rezultati obratovalnega monitoringa emisij, določeni na podlagi drugega odstavka 17. člena te uredbe, na voljo za enaka ali krajša časovna obdobja in določitev referenčnih pogojev kot za ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami;
12. zahteve v zvezi s poročanjem v Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal v skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 z dne 18. januarja 2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES (UL L št. 33 z dne 4. 2. 2006, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo (ES) št. 2019/1243 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o prilagoditvi več zakonodajnih aktov, v katerih je določena uporaba regulativnega postopka s pregledom, členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 198 z dne 25. 7. 2019, str. 241);
13. parametre in tehnične ukrepe, če gre za primer enakovredne nadomestitve ali dopolnitve mejnih vrednosti emisij iz sedmega odstavka 17. člena te uredbe;
14. določitev pogojev na podlagi najboljših razpoložljivih tehnik, določenih na podlagi meril iz Priloge 6 k tej uredbi, če dejavnost naprave ali vrsta tehnološkega postopka, ki se izvaja v napravi, ni zajeta v zaključkih o BAT ali če navedeni zaključki ne obravnavajo vseh možnih vplivov dejavnosti na okolje;
15. ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje emisij iz naprave;
16. ukrepe za spremljanje odpadkov, nastalih pri opravljanju dejavnosti v napravi, in ravnanje z njimi;

17. bistvene tehnične ukrepe in zahteve za redno vzdrževanje in nadzor nad ukrepi za preprečevanje emisij v tla in podtalnico in zagotavljanje varstva tal in podzemne vode iz ugotovitev in opisov iz 11. člena te uredbe;
18. ukrepe za preprečevanje in nadzor nad izrednimi razmerami pri obratovanju naprave ter za zmanjševanje njihovih posledic ter omejitve glede časovnega trajanja, če so za posamezno napravo predpisane v predpisih iz 18., 21. in 24. člena zakona, ki ureja varstvo okolja;
19. obveznost upravljavca, da nemudoma izvede ukrepe, s katerimi zagotovi skladnost delovanja naprave z okoljevarstvenim dovoljenjem, če je kršeno, in pristojno inšpekcijo obvesti o tej kršitvi;
20. obveznost ustavitve naprave ali njenega dela, če ukrepov iz prejšnje alineje ni mogoče izvesti ali če zaradi kršitve pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja grozi neposredna nevarnost za zdravje ljudi ali povzročitev znatnega škodljivega vpliva na okolje;
21. določitev drugih ukrepov za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote skladno s tretjim odstavkom 19. člena te uredbe, vključno z zahtevami v zvezi s kakovostjo okolja, če se to za posamezno napravo zahteva v skladu s predpisi iz 16. člena te uredbe.

(2) Če se okoljevarstveno dovoljenje izdaja tudi za drugo napravo iz 126. člena zakona, ki ureja varstvo okolja, se vsebina okoljevarstvenega dovoljenja za drugo napravo določi v skladu s 129. členom zakona, ki ureja varstvo okolja.

(3) Če dva ali več upravljavcev pridobiva eno okoljevarstveno dovoljenje za eno ali več naprav ali njenih delov, ki so na istem kraju, okoljevarstveno dovoljenje vsebuje pogoje, ki jih mora izpolnjevati vsaka naprava ali njen del, in obveznosti vsakega upravljavca.

(4) Okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena mora v obrazložitvi poleg drugih vsebin, predpisanih z zakonom, ki ureja upravni postopek, vsebovati tudi:

1. navedbo zemljiških parcel in katastrske občine, na katerih obratuje upravljavec, in navedbo zemljiških parcel in katastrske občine območja naprave, če je to manjše od območja industrijskega kompleksa, za katerega upravljavec pridobiva okoljevarstveno dovoljenje;
2. podatke o lastništvu nepremičnin in premičnin, če gre za upravljavca, ki izvaja dejavnost ravnanja z odpadki iz 5. poglavja Priloge 1 k tej uredbi;
3. seznam nepremičnih tehnoloških enot naprave, ki povzročajo emisije;
4. navedbo zaključkov o BAT, ki se uporabljajo za dejavnosti, ki potekajo v napravi;
5. pojasnila, kako so bili določeni pogoji in mejne vrednosti emisij glede na najboljše razpoložljive tehnologije in ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami;
6. če so v okoljevarstvenem dovoljenju določeni parametri in tehnični ukrepi, s katerimi se enakovredno nadomestijo ali dopolnijo mejne vrednosti emisij, pojasnilo, kateri parametri in mejne vrednosti so bili nadomeščeni z enakovrednimi parametri in tehničnimi ukrepi, s katerimi bo zagotovljena enaka raven varstva okolja, kot bi bila dosežena z določitvijo mejnih vrednosti emisij v skladu z zaključki o BAT;
7. če so v okoljevarstvenem dovoljenju določene manj stroge mejne vrednosti emisij, kot se določijo na podlagi ravni emisij iz zaključkov o BAT, se v obrazložitvi navedejo razlogi in utemeljitve pogojev ter rezultati ocene stroškov v primerjavi s koristmi za okolje.

(5) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju potrdi prejem ocene možnosti onesnaženja tal in podzemne vode iz 9. člena te uredbe ali izhodiščnega poročila iz 13. člena te uredbe.

(6) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju, ki se spreminja zaradi prilagoditve obratovanja naprave zaključkom o BAT, določi rok za uskladitev obratovanja naprave, ki ne sme biti daljši od štirih let od objave zaključkov o BAT.

(7) Glede vprašanj o obsegu in vsebini okoljevarstvenega dovoljenja, ki niso urejena s to uredbo, se uporabljajo določbe predpisov iz 16. člena te uredbe, ki urejajo okoljevarstvene zahteve za obratovanje naprave.

(8) Ne glede na določbe predpisov, ki urejajo zaščito živali, se za naprave iz 6.6 točke Priloge 1 k tej uredbi v okoljevarstvenem dovoljenju določijo zahteve iz tega člena.

VI. NADZOR

25. člen (inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen (uskladitev okoljevarstvenih dovoljenj)

(1) Za napravo, za katero je bilo ob uveljavitvi te uredbe že izdano dokončno ali pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje, s katerim je ministrstvo potrdilo usklajenost naprave z zaključki o BAT na podlagi Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15), mora upravljavec do 30. junija 2026 vložiti vlogo zaradi ponovnega preverjanja in uskladitve z mejnimi vrednostmi iz zaključkov o BAT, določenimi na podlagi 17. člena te uredbe. Vloga iz prejšnjega stavka mora vsebovati predlog programa obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak in predlog programa obratovalnega monitoringa odpadnih voda iz 13. točke prvega odstavka 21. člena te uredbe, izdelan na način iz drugega odstavka 21. člena te uredbe.

(2) Upravljavec naprave iz prejšnjega odstavka, ki ne vloži vloge za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja zaradi ponovnega preverjanja in uskladitve z mejnimi vrednostmi iz zaključkov o BAT, določenimi na podlagi 17. člena te uredbe, do roka iz prejšnjega odstavka, se kaznuje:

1. pravna oseba z globo od 25.000 do 50.000 eurov;
2. samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 15.000 do 35.000 eurov.

27. člen (vsebina okoljevarstvenega dovoljenja glede na oceno možnosti in izhodiščno poročilo)

V okoljevarstvenem dovoljenju se za obstoječe naprave zahteve iz osme in sedemnajste točke prvega odstavka 24. člena te uredbe določijo, ko nastopi obveznost predložitve ocene možnosti iz 9. člena te uredbe ali izhodiščne poročila iz 13. člena te uredbe skladno z ZVO-2.

28. člen (uporaba predpisov do izdaje zaključkov o BAT)

Pogoji iz 15. in tretjega odstavka 19. člena te uredbe se v okoljevarstvenem dovoljenju do izdaje zaključkov o BAT določajo na podlagi predpisov, ki urejajo emisije snovi v vode in zrak, predpisa, ki ureja vire hrupa, ter predpisov, ki urejajo ravnanje z odpadki in na podlagi BAT iz referenčnega dokumenta o BAT.

29. člen (končanje postopkov)

(1) Postopki, začeti na podlagi Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15) pred uveljavitvijo ZVO-2, se končajo v skladu z Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15).

(2) Postopki, začeti na podlagi Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15) po uveljavitvi ZVO-2, se končajo v skladu s to uredbo.

30. člen
(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15).

31. člen
(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

PRILOGA 1

VRSTE DEJAVNOSTI NAPRAV, KI POVZROČAJO INDUSTRIJSKE EMISIJE

Pragovi proizvodne zmogljivosti za dejavnosti, ki potekajo v napravah, ki povzročajo industrijske emisije:

1. Energetika

- 1.1 Zgorevanje goriv v kurilnih napravah s skupno vhodno toplotno močjo 50 MW ali več
- 1.2 Rafiniranje nafte, naftnih frakcij, mineralnih olj in plina
- 1.3 Proizvodnja koksa
- 1.4 Uplinjanje ali utekočinjanje:
 - a. premoga
 - b. drugih goriv v napravah s skupno vhodno toplotno močjo 20 MW ali več

2. Proizvodnja in predelava kovin

- 2.1 Praženje ali sintranje rud kovin (vključno s sulfidnimi rudami)
- 2.2 Proizvodnja surovega železa ali jekla (primarno ali sekundarno taljenje), vključno s kontinuiranim litjem, z zmogljivostjo več kot 2,5 tone na uro
- 2.3 Predelava železa, jekla ali zlitin železa z drugimi kovinami:
 - a. vroče valjanje z zmogljivostjo več kot 20 ton neobdelanega jekla na uro
 - b. kovačnice s kladivi, katerih energija presega 50 KJ na posamezno kladivo in skupna toplotna moč presega 20 MW
 - c. nanašanje zaščitnih prevlek iz staljenih kovin z vložkom, večjim od 2 ton neobdelanega jekla na uro
- 2.4 Livarna železa, jekla ali železovih zlitin s proizvodno zmogljivostjo več kot 20 ton na dan
- 2.5 Predelava barvnih kovin:
 - a. proizvodnja surovih barvnih kovin iz rude, koncentratov ali sekundarnih surovin z metalurškimi, kemičnimi ali elektrolitskimi postopki
 - b. taljenje, vključno z legiranjem, barvnih kovin, vključno s ponovno pridobljenimi produkti, in obratovanjem livarn barvnih kovin s talilno zmogljivostjo več kot 4 tone na dan za svinec in kadmij ali 20 ton na dan za ostale kovine
- 2.6 Površinska obdelava kovin ali plastičnih materialov z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov, kjer skupen volumen kadi, v katerih poteka obdelava, presega 30 m³

3. Nekovinska in mineralna industrija

- 3.1 Proizvodnja cementa, apna in magnezijevega oksida:
 - a. proizvodnja cementnega klinkerja v rotacijskih pečeh s proizvodno zmogljivostjo več kot 500 ton na dan ali v drugih pečeh s proizvodno zmogljivostjo več kot 50 ton na dan
 - b. proizvodnja apna v pečeh s proizvodno zmogljivostjo več kot 50 ton na dan
 - c. proizvodnja magnezijevega oksida v pečeh s proizvodno zmogljivostjo več kot 50 ton na dan*
- 3.2 Proizvodnja azbesta in izdelkov iz azbesta
- 3.3 Proizvodnja stekla, vključno s steklenimi vlakni, s talilno zmogljivostjo več kot 20 ton na dan
- 3.4 Taljenje mineralnih snovi, vključno s proizvodnjo mineralnih vlaken, s talilno zmogljivostjo več kot 20 ton na dan
- 3.5 Proizvodnja izdelkov iz keramike z žganjem, zlasti strešnikov, opek, ognjevarnih opek, ploščic, lončevine ali porcelana, z zmogljivostjo proizvodnje več kot 75 ton na dan ali z

žgalnim volumnom peči, ki presega 4 m³, in gostoto založbe več kot 300 kg/m³ na posamezno peč

4. Kemična industrija

Proizvodnja v okviru tega odstavka pomeni proizvodnjo snovi ali skupin snovi iz odstavkov 4.1 do 4.6 na industrijski ravni s kemijskimi ali biološkimi procesi.

4.1 Proizvodnja organskih kemikalij, kot so:

- a. enostavni ogljikovodiki (ciklični ali aciklični, nasičeni ali nenasičeni, alifatski ali aromatski)
- b. ogljikovodiki z vezanim kisikom (npr. alkoholi, aldehidi, ketoni, karboksilne kisline, estri, zmesi estrov, acetati, etri, peroksidi, epoksidne smole)
- c. ogljikovodiki z vezanim žveplom
- d. ogljikovodiki z vezanim dušikom (npr. amini, amidi, dušikove, nitro- ali nitratne spojine, nitrili, cianati, izocianati)
- e. ogljikovodiki z vezanim fosforjem
- f. halogenirani ogljikovodiki
- g. organokovinske spojine
- h. plastični materiali (npr. polimeri, sintetična vlakna in vlakna na osnovi celuloze)
- i. sintetični kavčuk
- j. barvila in pigmenti
- k. površinsko aktivne snovi

4.2 Proizvodnja anorganskih kemikalij, kot so:

- a. plini (npr. amonijak, klor ali vodikov klorid, fluor ali vodikov fluorid, ogljikovi oksidi, žveplove spojine, dušikovi oksidi, vodik, žveplov dioksid, karbonilklorid)
- b. kisline (npr. kromova kislina, fluorovodikova kislina, fosforjeva kislina, dušikova kislina, klorovodikova kislina, žveplova kislina, oleum, žveplasta kislina)
- c. baze (npr. amonijev hidrokسيد, kalijev hidrokسيد, natrijev hidrokسيد)
- d. soli (npr. amonijev klorid, kalijev klorat, kalijev karbonat, natrijev karbonat, perborat, srebrov nitrat)
- e. nekovine, kovinski oksidi ali druge anorganske spojine (npr. kalcijev karbid, silicij in silicijev karbid)

4.3 Proizvodnja fosfornih, dušikovih ali kalijevih gnojil (enostavnih ali sestavljenih)

4.4 Proizvodnja sredstev za zaščito rastlin ali biocidov

4.5 Proizvodnja farmacevtskih izdelkov, vključno s polizdelki

4.6 Proizvodnja eksplozivov

5. Ravnanje z odpadki

5.1 Odstranjevanje ali predelava nevarnih odpadkov z zmogljivostjo več kot 10 ton na dan, ki vključuje eno ali več dejavnosti:

- a. biološko obdelavo
- b. fizikalno-kemično obdelavo
- c. mešanje pred izvedbo katere koli druge dejavnosti iz točk 5.1 in 5.2
- d. ponovno pakiranje pred izvedbo katere koli druge dejavnosti iz točk 5.1 in 5.2
- e. pridobivanje/regeneracijo topil
- f. recikliranje/pridobivanje anorganskih materialov, razen kovin ali kovinskih spojin
- g. regeneracijo kislin ali baz
- h. predelavo snovi, uporabljene za zmanjšanje onesnaževanja*
- i. predelavo snovi iz katalizatorjev
- j. ponovno rafiniranje olja ali druge načine njegove ponovne uporabe
- k. površinsko zaježitev

- 5.2 Odstranjevanje ali predelava odpadkov v objektih za sežiganje ali sosežiganje odpadkov:
- za nenevarne odpadke z zmogljivostjo več kot 3 tone na uro*
 - za nevarne odpadke z zmogljivostjo več kot 10 ton na dan

5.3

- Odstranjevanje nenevarnih odpadkov z zmogljivostjo več kot 50 ton na dan, ki vključuje eno ali več naslednjih dejavnosti, razen dejavnosti iz Direktive Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (UL L 135, 30. 5. 1991, str. 40):
 - biološko obdelavo
 - fizikalno-kemično obdelavo
 - predhodno obdelavo odpadkov, namenjenih za sežig ali sosežig*
 - obdelavo žindre in pepela*
 - obdelavo kovinskih odpadkov, vključno s tistimi iz odpadne električne in elektronske opreme ter iz izrabljenih vozili in njihovih delov, v drobilnikih*
- Predelava ali kombinacija predelave in odstranjevanja nenevarnih odpadkov z zmogljivostjo več kot 75 ton na dan, ki vključuje eno ali več naslednjih dejavnosti, razen dejavnosti iz Direktive Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (UL L 135, 30. 5. 1991, str. 40)*:
 - biološko obdelavo
 - predhodno obdelavo odpadkov, namenjenih sežigu ali sosežigu
 - obdelavo žindre in pepela
 - obdelavo kovinskih odpadkov, vključno z odpadno električno in elektronsko opremo ter izrabljenimi vozili in njihovimi deli, v drobilnikih

Če je anaerobna razgradnja edina dejavnost obdelave odpadkov, ki se izvaja v tej napravi, je prag zmogljivosti za to dejavnost 100 ton na dan.

- 5.4 Obratovanje odlagališča odpadkov, opredeljeno v predpisu o odlaganju odpadkov na odlagališčih, razen odlagališč za inertne odpadke, ki sprejmejo več kot 10 ton odpadkov na dan ali s celotno skupno zmogljivostjo več kot 25.000 ton

- 5.5 Predhodno skladiščenje nevarnih odpadkov, ki niso zajeti v točki 5.4, do začetka ene izmed dejavnosti iz točk 5.1, 5.2, 5.4 in 5.6 s skupno zmogljivostjo nad 50 ton, razen začasna skladiščenja na mestu nastanka odpadkov do začetka zbiranja*

- 5.6 Podzemno skladiščenje nevarnih odpadkov s skupno zmogljivostjo nad 50 ton*

6 Druge dejavnosti

- 6.1 Proizvodnja v industrijskih napravah:

- vlaknin ali vlakninske pulpe iz lesa in drugih vlaknastih materialov
- papirja ali lepenke s proizvodno zmogljivostjo več kot 20 ton na dan
- ene ali več vrst naslednjih lesnih plošč: plošč z usmerjenim ploščatim iverjem (OSB), ivernih plošč ali vlaknenih plošč, s proizvodno zmogljivostjo več kot 600 m³ na dan*

- 6.2 Predobdelava (postopki, kot so pranje, beljenje, mercerizacija) ali barvanje tekstilnih vlaken ali tkanin s zmogljivostjo obdelave več kot 10 ton na dan

- 6.3 Strojenje živalskih kož in krzna z zmogljivostjo obdelave več kot 12 ton končnih izdelkov na dan

6.4

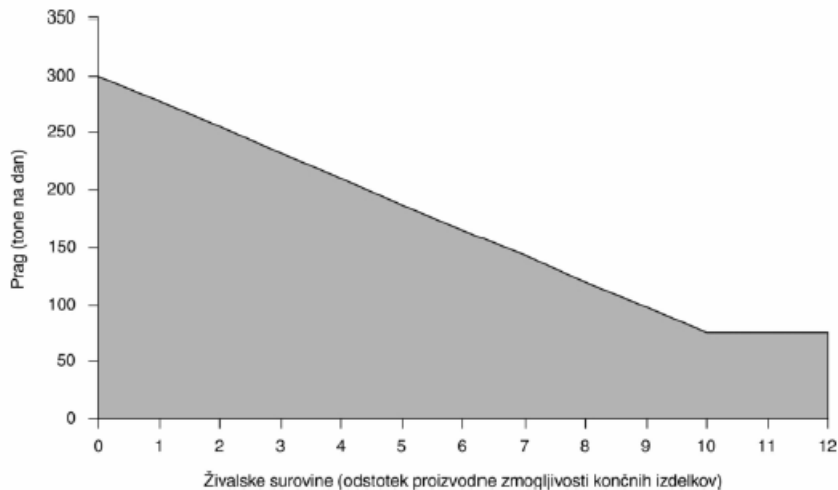
- Obratovanje klavnice z zmogljivostjo proizvodnje več kot 50 ton klavnih trupov na dan
- Obdelava in predelava, razen zgoj pakiranja, naslednjih surovin ne glede na to, ali so bile te predhodno obdelane ali ne, z namenom proizvodnje živil, pijač in krmil iz:
 - zgoj živalskih surovin (razen izključno mleka) s proizvodnjo končnih izdelkov, večjo od 75 ton na dan
 - zgoj rastlinskih surovin s proizvodnjo končnih izdelkov, večjo od 300 ton na dan ali 600 ton na dan, če naprava obratuje manj kot 90 zaporednih dni v katerem koli letu

iii. živalskih in rastlinskih surovin v posameznih in sestavljenih izdelkih, s proizvodnjo končnih izdelkov v tonah na dan, večjo od:*

- 75, če je A večji od ali enak 10,
- $(300 - (22,5 \times A))$ v vseh drugih primerih,

pri čemer je »A« delež živalskih surovin (v odstotku teže) v proizvodni zmogljivosti končnih izdelkov.

Embalaza ni všteta v končno težo izdelkov. Ta alineja se ne uporablja, če je surovina le mleko.

c. Obdelava in predelava izključno mleka, pri čemer je količina sprejetega mleka večja od 200 ton na dan (povprečna vrednost na letni ravni)

6.5 Odstranjevanje ali predelava trupov živali ali odpadkov živalskega izvora z zmogljivostjo predelave več kot 10 ton na dan

6.6 Intenzivna reja perutnine ali prašičev:

- a. z več kot 40.000 mesti za perutnino
- b. z več kot 2.000 mesti za rejo prašičev pitancev (težjih od 30 kg) ali
- c. z več kot 750 mesti za rejo plemenskih svinj

6.7 Površinska obdelava snovi, predmetov ali izdelkov z uporabo organskih topil, zlasti za apreturo, tiskanje, prekrivanje površin, razmaščevanje, vodotesno impregniranje, lepljenje, barvanje, čiščenje ali impregniranje z zmogljivostjo porabe organskih topil več kot 150 kg na uro ali več kot 200 ton na leto

6.8 Proizvodnja industrijskega ogljika (trdo žgano oglje) ali elektrografita s postopkom žganja ali grafitizacije

6.9 Zajemanje tokov CO₂ iz naprav, ki opravljajo dejavnosti iz te priloge za geološko shranjevanje v skladu z Direktivo 2009/31/ES¹

6.10 Zaščita in ohranjanje lesa in gozdnolesnih proizvodov s kemikalijami s proizvodno zmogljivostjo, ki presega 75 m³ na dan, razen izključno zaščite pred modrivostjo lesa*

6.11 Neodvisno upravljano čiščenje odpadne vode, ki jo odvaja naprava iz te priloge, razen tistih, ki jih ureja Direktiva 91/271/EGS*

¹ V zvezi z opravljanjem te dejavnosti je treba upoštevati prepovedi iz zakona, ki ureja varstvo okolja.

PRILOGA 2

PREGLED TEHNIČNIH UKREPOV ZA PREPREČEVANJE ONESNAŽEVANJA TAL IN PODZEMNE VODE IN POROČILO O TEM PREGLEDU

1. del

Pregled tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaženja tal in podzemne vode

I.A) Namen pregleda tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaženja tal in podzemne vode

Namen pregleda tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaženja tal in podzemne vode je ugotoviti brezhibnost:

- a) talnih površin in njihovih zunanjih zaščitnih plasti;
- b) opreme, skladiščnih posod, cevovodov in gradbenih proizvodov, namenjenih skladiščenju, ravnanju ali transportu zadevnih nevarnih snovi;
- c) opreme ali gradbenih proizvodov, ki preprečuje razlitje zadevnih nevarnih snovi (na talne površine ali v tla), in
- d) opreme, ki opozarja, da so se zadevne nevarne snovi razlile (prišle v stik s talnimi površinami ali varnostno opremo).

Talne površine iz 14. točke 2. člena te uredbe so zlasti:

- delovne površine, površine v skladiščih in pretakališčih;
- površine v lovilnih prostorih, skledah, kinetah, kanalih, jaških in drugih težnostnih cevovodih;
- površine pod cevovodi, na cestah in poteh.

Talne površine so sestavljene iz različnih elementov, plasti in oblog, ki so narejeni iz različnih materialov, ter njihovih stikov in spojev.

I.B) Merila za ugotavljanje brezhibnosti in izbiro primernih materialov za talne površine

1. Brezhibnost se ugotavlja z izjavami o lastnostih vgrajenih proizvodov ter dokazili o njihovi ustrezni vgradnji in vzdrževanju, ki zagotavljajo, da imajo ti proizvodi glede na predvideno rabo ustrezne lastnosti.

2. Primerna izbira talnih površin glede na zadevno nevarno snov

Pri izbiri vrste talnih površin, primernih za zagotavljanje brezhibnosti, je pomembna pravilna izbira materialov in gradbene izvedbe.

a) Materiali:

Največjo brezhibnost imajo talne površine iz gradbenih materialov in izdelkov (betoni, asfalti, estrihi, malte, premazi itd.) s primernim deležem ene ali več sestavin, kot so:

- kemijsko odporni cementi (npr. portlandski);
- polimerni dodatki (npr. polimerne smole, kopolimeri, polimerna vlakna);
- mineralna polnila (npr. kremenčev pesek, (mikro)silika, elektrofilitrski pepel, žindra);
- specialni kemijski dodatki;
- kemijsko odporni agregati za betone primerne granulacije in drugih lastnosti.

b) Gradbena izvedba:

Pri vgradnji, spojih in stikih gradbenih izdelkov iz materialov iz prejšnje točke (npr. plošče, cevi, kanali, predizdelani elementi) je treba zagotoviti tudi brezhibnost materialov in proizvodov za spoje in stikanje (npr. fuge).

Talne površine, ki niso preplastene z zgoraj omenjenimi materiali, niso primerne kot ukrep proti onesnaženju tal in podzemne vode.

Zahteve glede izbire primernih talnih površin in opreme glede na vrsto zadevnih nevarnih snovi in pogostost njihovih stikov s talnimi površinami ter preverjanje, preizkušanje in nadzor nad njihovo brezhibnostjo so zlasti podane v skupini standardov SIST EN 14879.

3. Preizkusni standardi za ugotavljanje brezhibnosti talnih površin in gradbenih proizvodov

Za talne površine oziroma njihove zunanje zaščitne plasti se brezhibnost ugotavlja v skladu s preizkusnimi standardi ali predlogi standardov v naslednjem vrstnem redu: CEN, ISO in standardi posameznih držav članic Evropske unije, ter drugimi preizkusnimi metodami, če so primerni za že vgrajene in uporabljane materiale in ne le za proizvodnjo gradbenih proizvodov.

Brezhibnost je odvisna tudi od primerne debeline zaščitnih plasti, ki se določi glede na izpostavljenost talne površine zunanjim obremenitvam (možnosti stika z zadevnimi nevarnimi snovmi, mehanskim poškodbam, obrabi itd.), predvideno življenjsko dobo in druge materialne lastnosti zaščitne plasti oziroma od njenega rednega vzdrževanja in sanacij ob obremenitvah in poškodbah.

4. Ugotavljanje brezhibnosti za opremo, skladiščne posode in cevovode, namenjene skladiščenju, ravnanju ali transportu zadevnih nevarnih snovi

Kot dokazilo o brezhibnosti nepremičnih skladiščnih posod, pripadajoče opreme: cevovodov, armatur, (prirobničnih) spojev idr. šteje poročilo o opravljenem preverjanju ukrepov za preprečevanje iztekanja nevarnih tekočin v skladu s predpisom, ki ureja skladiščenje nevarnih tekočin.

5. Ugotavljanje brezhibnosti za zadrževalne sisteme za požarno vodo

Kot dokazilo o brezhibnosti šteje izkaz požarne varnosti, izdelan v skladu s predpisom, ki ureja zasnovano in študijo požarne varnosti, ali študija požarne varnosti, izdelana v skladu s predpisom, ki ureja požarno varnost v stavbah, iz katerih je izhaja, da je zagotovljen zadrževalni sistem za zajem požarne vode, ki ima prostornino, določeno v skladu s Tehnično smernico TSG-1-001:2019 za požarno varnost v stavbah. Prostornina zadrževalnega sistema je lahko pri obstoječih objektih z napravami zagotovljena z zaprtim zadrževalnim prostorom brez iztoka v zunanje okolje ali z montažno zaporo na vhodih v objekt, če pooblaščen inženir s področja požarne varnosti v skladu s predpisom, ki ureja arhitekturno in inženirsko dejavnost, ki izdela izkaz požarne varnosti ali študijo požarne varnosti, takšno rešitev potrdi kot primerno.

I.C) Izvedba pregleda tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaženja tal in podzemne vode

Skrbnik varstva okolja iz petega odstavka 7. člena te uredbe pri izvedbi tehničnega pregleda izhaja iz projektne dokumentacije, zlasti iz projekta za izvedbo in projekta izvedenih del, ter druge dokumentacije izvajalca del, nadzornika, odgovornega vodje projekta ali revidenta, ki se nanaša na izvajanje gradnje.

Če skrbnik varstva okolja iz petega odstavka 7. člena te uredbe ugotovi, da ni na voljo ustreznega dokumentacija o stanju ukrepov za preprečevanje onesnaženja tal in podzemne vode oziroma je ta nepopolna ali ne ustreza dejanskemu stanju, lahko od upravljavca zahteva, da se izvede preizkus brezhibnosti talnih površin in opreme v sklopu pregleda tehničnih ukrepov s pomočjo kontrolnih organov, akreditiranih v skladu s standardom SIST EN 17020.

Ko ni na voljo primernih dokazil in dokumentacije, je obseg preizkušanja s pregledom tehničnih ukrepov prepuščen presoji skrbnika varstva okolja iz petega odstavka 7. člena te uredbe z namenom, da s čim višjo stopnjo gotovosti in zanesljivosti ugotovi dejstva v skladu z I.A in I.B točko te priloge.

Tehnični pregled obsega zlasti:

a. Pregled oziroma preizkus talnih površin ali gradbenih proizvodov, ki preprečujejo razlitje zadevnih nevarnih snovi

Izbor preskusnih metod je odvisen od vrste talnih površin, zlasti od materialov in izvedbe, pa tudi od njihove izpostavljenosti, vzdrževanja in življenjske dobe.

Pregled in preizkus talnih površin obsega zlasti:

- vizualni pregled;
- neporušne preiskave (ultrazvočne, radiografske, vakuumske, hidrostatične in penetrantske preizkusne metode);
- invazivne preiskave na delih talne površine, ki so manj obremenjeni oziroma izpostavljeni delovanju zadevnih nevarnih snovi, ali na reprezentativnih delih enake talne površine, na katerih se lahko opravi preizkus tesnosti s penetracijo zadevne nevarne snovi. Po opravljenem preizkusu je treba talno površino na mestu preiskave ustrezno sanirati.

b. Pregled oziroma preizkus cevododov, kanalov, jaškov, kinet in njihovih spojev (tudi prirobničnih ali zvarnih), ki obsega enega ali po potrebi več naslednjih preizkusov:

- preizkus tesnosti z vodo (npr. z nalivalnimi preskusi);
- preizkus tesnosti cevododov s tlačnim preizkusom (npr. z zrakom);
- preizkus globine penetracije zadevne nevarne snovi.

Vizualni pregled pohodnih kanalov oziroma pregled zaprtih cevododov se opravi s TV-kamero.

c. Pregled oziroma preizkus:

- skladiščnih posod, cevododov in gradbenih proizvodov, namenjenih skladiščenju, ravnanju ali transportu zadevnih nevarnih snovi;
- opreme, ki preprečuje razlitje zadevnih nevarnih snovi (na talne površine ali v tla), in
- opreme, ki opozarja, da so se zadevne nevarne snovi razlile (prišle v stik s talnimi površinami ali varnostno opremo).

Kot primerno dokazilo se šteje poročilo o preverjanju ukrepov preprečevanja iztekanja nevarne tekočine v skladu s predpisom, ki ureja skladiščenje nevarnih tekočin, za vse nepremične skladiščne posode in pripadajoča pretakališča, v katerih se skladiščijo ali pretakajo zadevne nevarne snovi.

2. del

Poročilo o pregledu tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaženja tal in podzemne vode

Poročilo obsega:

1. Opise, grafične prikaze, fotografije in drugo dokumentacijo s tehničnimi podatki o stanju, mestih, izvedbi in drugih značilnostih tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode na območju naprave:

- o talnih površinah (npr. vrsta talne površine, podatki o konstrukciji talnih površin (globinski profili, materiali in lastnosti), za posamezne plasti (npr. betonske plošče, debelina asfaltne preplastitve, vrste plasti pod površinsko plastjo), njihove lastnosti (material, zbitost, precejna sposobnost in drugi podatki iz dokumentacije));
- o opremi, skladiščnih posodah, cevododih in gradbenih proizvodih, namenjenih skladiščenju, ravnanju ali transportu zadevnih nevarnih snovi (npr. vrste rezervoarjev: eno-, dvoplaščni, nad-, podzemni itd.; potek in vrsta cevododov);
- o opremi ali gradbenih proizvodih, ki preprečujejo razlitje zadevnih nevarnih snovi na talne površine ali v tla (lovilne posode, lovilne sklede, bazeni, lovilniki olj, pregrade, armature (npr. zaporni ventili));
- o opremi, ki opozarja, da so se zadevne nevarne snovi razlile.

2. Dejansko ugotovljeno stanje brezhibnosti tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode iz prejšnje točke, ugotovljeno iz priloženih dokazil: rezultatov pregledov in preizkusov oziroma iz certifikacijskih listin, pridobljenih od kontrolnih organov ali proizvajalcev, in druge dokumentacije. Popis vseh opaženih razpok in drugih konstrukcijskih napak, poškodb in obrabe (vrsta napake, mesto nastanka, način popravila, ocena končnega stanja in ugotovljena nujnost popravila itd.). Ta popis je del vzdrževalnega dnevnika iz tretje alineje prvega odstavka 7. člena te uredbe.

3. Opredelitev vseh mest znotraj območja naprave in njenih delov, za katera so zapisani pretekli izpusti zadevnih nevarnih snovi na talne površine ali v tla in podzemno vodo ali za katera so zapisani ali zaznani znaki onesnaženja tal ali podzemne vode zaradi drugih preteklih dejavnosti na območju naprave, ki ne izhajajo iz njenega obratovanja. Ocenjen obseg in možnost ponovnih izpustov in morebitnega onesnaženja.

4. Ovrednotenje ugotovitev iz prejšnjih točk: končne ugotovitve, sklepe in priporočila glede izpolnjevanja zahtev po brezhibnosti ukrepov (ustrezni, delno ustrezni ali neustrezni), glede njihovega rednega vzdrževanja in nadzora nad njihovim stanjem (metode, periodika itd.), glede morebitnih nujnih popravil ali nadomestitve (ocenjene stopnje tveganja in predlagani roki) itd.

PRILOGA 3
PRAGOVI LETNE PRISOTNOSTI ZADEVNIH NEVARNIH SNOVI

Tabela 1 – Kriteriji za opredelitev zadevnih nevarnih snovi

Skupina zadevnih nevarnih snovi	Stavki o nevarnosti ¹⁾	Letna prisotnost zadevne nevarne snovi (t/leto) ²⁾	
		Na vodovarstvenem območju	Na območju, ki ni vodovarstveno območje
I.	II.	III.	IV.
1	H340 H350 H360 H360F H360D H360FD H360Fd H360Df H410	0,1	0,5
2	H411	0,5	1
3	H300 H310 H341 H351 H361 H362 H370 H372 H412	1	5
4	H301 H302 H311 H312 H371 H373 H400 H413	4,5	50

¹⁾ Pomen stavkov o nevarnosti, povzet po Uredbi (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. 12. 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, 31. 12. 2008, str. 1), zadnjič spremenjeno z Delegirano Uredbo Komisije (EU) 2021/1962 z dne 12. 8. 2021 o spremembi Priloge VI k Uredbi (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi (UL L 400, 12. 11. 2021, str. 16):

H300: Akutna strupenost (oralno), kategorija nevarnosti 1, 2

H301: Akutna strupenost (oralno), kategorija nevarnosti 3

H302: Akutna strupenost (oralno), kategorija nevarnosti 4

H310: Akutna strupenost (dermalno), kategorija nevarnosti 1, 2

H311: Akutna strupenost (dermalno), kategorija nevarnosti 3
 H312: Akutna strupenost (dermalno), kategorija nevarnosti 4
 H340: Mutagenost za zarodne celice, kategorija nevarnosti 1A, 1B
 H341: Mutagenost za zarodne celice, kategorija nevarnosti 2
 H350: Rakotvornost, kategorija nevarnosti 1A, 1B
 H351: Rakotvornost, kategorija nevarnosti 2
 H360: Strupenost za razmnoževanje, kategorija nevarnosti 1A, 1B
 H361: Strupenost za razmnoževanje, kategorija nevarnosti 2
 H362: Strupenost za razmnoževanje, dodatna kategorija, učinki na dojenje ali prek dojenja
 H370: Specifična strupenost za ciljne organe – enkratna izpostavljenost, kategorija nevarnosti 1 – škoduje organom
 H371: Specifična strupenost za ciljne organe – enkratna izpostavljenost, kategorija nevarnosti 2
 H372: Specifična strupenost za ciljne organe – enkratna izpostavljenost, kategorija nevarnosti 1 – škoduje organom pri dolgotrajni ali ponavljajoči se izpostavljenosti
 H373: Specifična strupenost za ciljne organe – enkratna izpostavljenost, kategorija nevarnosti 2
 H400: Nevarno za vodno okolje – akutna nevarnost, kategorija 1
 H410: Nevarno za vodno okolje – kronična nevarnost, kategorija 1
 H411: Nevarno za vodno okolje – kronična nevarnost, kategorija 2
 H412: Nevarno za vodno okolje – kronična nevarnost, kategorija 3
 H413: Nevarno za vodno okolje – kronična nevarnost, kategorija 4

²⁾ Količinski pragovi iz stolpcev III. in IV. iz zgornje tabele se primerjajo z vsako posamezno zadevno nevarno snovjo.

Kadar je neka zadevna nevarna snov lahko razvrščena v več stavkov o nevarnosti, se v letni prisotnosti upošteva v skupini z najnižjim pragom letne prisotnosti.

Kadar zmes nima nevarnih lastnosti, navedenih v zgornji tabeli, v letni prisotnosti ni treba upoštevati zadevnih nevarnih snovi, ki jo sestavljajo.

Ne glede na stavke o nevarnosti iz zgornje tabele se nevarne snovi ne uvrščajo med zadevne nevarne snovi, če so hitro biorazgradljive ali razgradljive v okolju.

Šteje se, da je nevarna snov hitro biorazgradljiva v okolju, če se v 28-dnevnih študijah o hitri biorazgradljivosti dosežejo vsaj naslednje stopnje razgradljivosti:

- pri preskusih na podlagi raztopljenega organskega ogljika: 70 % in pri preskusih na podlagi porabe kisika ali nastajanja ogljikovega dioksida: 60 % teoretične maksimalne vrednosti, pri čemer je te stopnje biorazgradljivosti treba doseči v 10 dneh od začetka razgradnje, ki se začne, ko se razgradi 10 % snovi, razen če je snov prepoznana kot UVCB ali kot kompleksna snov, ki jo sestavlja več sestavin s podobnimi strukturami; v takem primeru in ob ustrezni utemeljitvi se lahko pogoj 10-dnevnega okvira opusti in se po 28 dneh uporabi mejna vrednost, ali
- če so na voljo le podatki za biokemijsko potrebo po kisiku (BPK5) in kemijsko potrebo po kisiku (KPK) in je razmerje $BPK5 / KPK \geq 0,5$, ali
- če so na voljo drugi prepričljivi znanstveni dokazi, ki kažejo, da se snov lahko razgradi (biotsko in/ali abiotsko) v vodnem okolju za > 70 % v 28 dneh.

Snov je hitro razgradljiva v vodi pri 20 °C ali v tleh, če je razpolovni čas razgradnje največ 16 dni.

Če je snov hitro biorazgradljiva ali hitro razgradljiva v vodi pri 20 °C ali v tleh, njeni produkti razgradnje pa niso nevarni za vodo in tla, se ne glede na ostale nevarne lastnosti in značilnosti ne uvršča med zadevne nevarne snovi.

Ne glede na podatke o hitri biorazgradljivosti in razgradljivosti se snov šteje kot zadevna nevarna snov, če njeni produkti razgradnje izpolnjujejo kriterije glede nevarnih lastnosti, zaradi katerih se nevarna snov uvrsti med zadevne nevarne snovi.

Podatki o biorazgradljivosti in razgradljivosti nevarne snovi so navedeni v varnostnem listu snovi ali zmesi ter za snovi dostopni na spletni strani Evropske agencije za kemikalije: https://echa.europa.eu/sl/advanced-search-for-chemicals?p_p_id=dissadvancedsearch_WAR_disssearchportlet&p_p_lifecycle=0&p_p_col_id=118_INSTANCE_UFqbrDo05Eli_column-1&p_p_col_count=1.

Ne glede na stavke o nevarnosti iz zgornje tabele se snovi, ki so v skladu s kriteriji Priloge XIII k Uredbi (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L št. 396 z dne 30. 12. 2006, str. 1), zadnjič spremenjeni z Uredbo Komisije (EU) 2021/1297 z dne 4. avgusta 2021 o spremembi Priloge XVII k Uredbi (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta glede perfluorokarboksilnih kislin, ki vsebujejo od 9 do 14 ogljikovih atomov v verigi (PFCA C9–C14), njihovih soli in snovi, povezanih s PFCA C9–C14 (UL L št. 282/29 z dne 5. 8. 2021):

- obstojne, strupene in bioakumulativne (snovi PBT) (57.d člen) ter
- zelo obstojne in zelo bioakumulativne snovi (snovi vPvB) (57.e člen),

razvrščajo v skupino 1 v zgornji tabeli. Snovi, razvrščene med snovi PBT in vPvB, so navedene na spletni strani Evropske agencije za kemikalije:

<http://echa.europa.eu/web/guest/candidate-list-table>.

Odpadki se ne štejejo med zadevne nevarne snovi.

Med zadevne nevarne snovi se ne uvrščajo nevarne snovi, ki se uporabljajo za vzdrževanje stavb in tehnoloških enot, v zaprtih hidravličnih ali termooljnih sistemih, za ogrevanje stavb, v nepremičnih motorjih z notranjim izgorevanjem za zasilno napajanje v trajanju manj kot 300 ur na leto ali v rezervoarjih za gorivo v tovornih vozilih in delovnih strojih, ki se uporabljajo za njihovo delovanje ali za namene delovanja njihove opreme, če so za tovorna vozila in delovne stroje zagotovljeni redni predpisani tehnični pregledi, s katerimi se izkazuje njihova tehnična brezhibnost. Ne glede na stavke o nevarnosti iz zgornje tabele se tekoča goriva, ki niso zajeta v prejšnji stavek, uvrščajo v skupino 4 v zgornji tabeli.

PRILOGA 4

PODROBNEJŠA VSEBINA IZHODIŠČNEGA POROČILA

Pri izdelavi izhodiščnega poročila lahko upravljavec uporabi tudi dokumentacijo in dokazila, ki izhajajo iz predpisov, ki urejajo tlačno opremo, skladiščenje nevarnih tekočin, preprečevanje nesreč in zmanjševanje njihovih posledic, iz predpisov, ki urejajo varstvo voda in s tem povezane varstvene režime, ali drugih predpisov, ki urejajo zahteve za talne površine, cevovode, rezervoarje ter druge tehnične ukrepe za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode.

Izhodiščno poročilo obsega:

1. Seznam nevarnih snovi

Seznam nevarnih snovi se pripravi za vse nevarne snovi, ki se uporabljajo, proizvajajo in skladiščijo v napravi ali izpuščajo na območju naprave zaradi izvajanja dejavnosti iz Priloge 1 k tej uredbi.

Za vsako nevarno snov mora seznam vsebovati naslednje podatke:

- kemijsko ime;
- kemijsko ime po nomenklaturah IUPAC in CA, če gre za aktivne snovi v fitofarmaceutskih sredstvih;
- številko CAS ali EINECS in
- stavke o nevarnosti v skladu s predpisi, ki urejajo razvrščanje, označevanje in pakiranje snovi in zmesi.

2. Seznam zadevnih nevarnih snovi

Ta seznam mora za vsako zadevno nevarno snov poleg podatkov, navedenih v prejšnji točki, vsebovati še letno prisotnost zadevne nevarne snovi in navedbo ustreznega praga iz Priloge 3 k tej uredbi. Seznam iz prejšnjega stavka se izdelava na podlagi drugega odstavka 10. člena in Priloge 3 k tej uredbi.

3. Ugotovitve in opis možnosti onesnaženja tal in podzemne vode iz 11. člena te uredbe

4. Opis zgodovine območja naprave

Opis zgodovine območja naprave vsebuje podatke in informacije o rabi območja naprave ter opis preteklega obratovanja naprave:

- opis pretekle rabe območja naprave pred izdelavo prvega izhodiščnega poročila;
- opis mest, na katerih so se pred ali med obratovanjem zgodile emisije ali nenadzorovani izpusti zadevnih nevarnih snovi v tla in podzemno vodo ter so se pri tem onesnažila tla ali podzemna voda;
- opis morebitnih raziskav onesnaženosti tal ali podzemne vode zaradi dogodkov iz prejšnje alineje;
- opis morebitnih sanacijskih ukrepov.

Upravljavec pridobi podatke in informacije o namenski rabi iz prostorskih aktov, o preteklih izpustih emisij pa iz lastnih evidenc, če z njimi razpolaga, in drugih virov. Kadar razpoložljivi podatki niso dovolj natančni (npr. arhivsko gradivo, poročila iz medijev, pričevanja okoliških prebivalcev), upravljavec izdelava oceno zgodovine območja naprave pred njeno postavitvijo. Če podatkov in informacij ni na razpolago, upravljavec o tem naredi zabeležko.

5. Opis stanja okolja (okoljskih danosti območja naprave)

Opis stanja okolja na območju naprave je namenjen določitvi možnih poti prenosa ali pretoka snovi ob morebitnem izpuščanju in določitvi delov okolja (prejemnikov), ki bi bili zaradi tega lahko ogroženi, in vključuje zlasti:

- topografske podatke:
 - a) podatke o reliefu in naklonih površin;
 - b) podatke o pozidanih in nepozidanih površinah območja naprave, pri čemer je treba navesti podatke o utrjenih, tlakovanih ali z drugim materialom prekritih površinah, o zelenih ali drugih neutrjenih površinah. Navesti in opisati je treba tudi mogoča mesta glede na njihov položaj v prostoru (na nivoju tal, nad ali pod tlemi, v cevovodu nad tlemi ali v tleh ipd.). Tloris celotnega območja naprave z vsemi deli in z napravo tehnično povezanimi dejavnostmi mora biti prikazan na karti za raven merila najmanj 1 : 5.000. Priloženi morajo biti vzdolžni in prečni prerezi, iz katerih morajo biti jasno razvidni položaji lovilnih skled, zajetij, cevovodov, kanalov ipd., zlasti če so na nivoju tal ali pod njim; če načrti z vzdolžnimi in prečnimi prerezi zaradi starosti objektov naprave ne obstajajo, je treba te podatke navesti;
- opis lastnosti tal in podzemne vode, ki vplivajo na njihovo prepustnost in transport snovi skozi tla in podzemno vodo, pri čemer je treba izhajati iz geoloških in hidrogeoloških značilnosti. Navesti je treba opis tal in geoloških plasti pod območjem naprave ter opis fizikalno-kemijskih lastnosti vsake geološke plasti z vidika prepustnosti ter, kjer je to znano, navesti njihov hidravlični gradient. Navesti je treba tudi opis smeri tokov podzemne vode in značilnosti tipov vodonosnikov;
- prikaz in opis možnosti onesnaženja površinske vode (vodno telo površinske vode) na območju naprave ali v njegovi neposredni bližini zaradi emisij z območja naprave;
- podatke o varovanih in zavarovanih območjih ter območjih zavarovanih vrst po predpisih o ohranjanju narave, občutljivih in ranljivih območjih po predpisih o varstvu okolja ter varstvenih in ogroženih območjih po predpisih o vodah;
- prikaz in opis možnih poti onesnaževal, ki ne glede na topografske značilnosti in hidravlični gradient podzemne vode na območju naprave omogočajo transport snovi. Pri tem je treba prikazati in opisati zlasti kanale, cevovode, drenaže, transportne poti, rudarske objekte ipd.;
- podatke o rabi zemljišč v neposredni bližini območja naprave, ki se nanašajo na opis industrijskih dejavnosti, ki uporabljajo, proizvajajo in skladiščijo ali izpuščajo enake ali podobne zadevne nevarne snovi kot naprava ter se nahajajo gorvodno oziroma na dotoku podzemne vode na območju naprave in bi s svojim onesnaženjem (sedanjim ali preteklim) lahko povzročile verižno reakcijo. Opredeliti je treba še druge dejavnosti in naprave, če delujejo v neposredni bližini območja naprave in so lahko vir emisij istih zadevnih nevarnih snovi, ki bi lahko prispele na ali pod območje naprave v količinah, ki bi lahko vplivale na kakovost tal in podzemne vode.

Upravljavec podatke in informacije pridobi iz prostorskih aktov, uradnih evidenc, če obstajajo in so javne, ali terenskega ogleda. Kadar razpoložljivi podatki niso dovolj natančni, upravljavec izdelava oceno. Če podatkov in informacij ni na razpolago, upravljavec o tem naredi zabeležko. Za vse podatke in informacije je treba obvezno navesti uporabljene strokovne vire in literaturo oziroma jih je treba dokumentirati, če jih pridobi s terenskim ogledom.

6. Ovrednotenje informacij iz 3., 4. in 5. točke te priloge s konceptualnim modelom

S konceptualnim modelom se povzamejo, ocenijo ter ovrednotijo vse razpoložljive informacije in podatki ter identificirajo pomanjkljivosti in negotovosti v razpoložljivih informacijah in podatkih.

V konceptualnem modelu območja naprave ali njenih delov se predstavijo sedanje ravni in morebitni prihodnji viri onesnaževanja za določeno območje. Model se izdelava na podlagi podatkov, pridobljenih v 3., 4. in 5. točki te priloge. V obliki besedila, podatkov in grafičnih prikazov se predstavijo povezave med viri emisij, potmi, po katerih se onesnaženje lahko seli, in receptorji na katere bo to verjetno vplivalo. Prav tako se v konceptualnem modelu predstavijo tudi podatki o stanju podzemne vode in tal.

Namesto enega samega splošnega modela območja naprave v obliki grafičnih prikazov ali besedila se lahko izdelava več podrobnih posameznih modelov za posamezne dele območja

naprave. Na primer, konceptualni model območja okoli rezervoarja, ki bi lahko prikazoval izgradnjo zadrževalnega zidu ali lovilnega bazena, smer naklona tal, ali so točke polnjenja znotraj ali zunaj zadrževalnega zidu, vrsto obdelave površine na območju, geološko sestavo tal in gladino podzemne vode ter podatke iz obratovalnega monitoringa oziroma posnetkov ničelnega stanja tal in podzemne vode, če so ti na voljo.

S konceptualnim modelom se preveri, ali so rezultati analize tal in podzemne vode ter morebitne dodatne raziskave zadostne za določitev stanja onesnaženosti tal in podzemne vode ter za izvedbo primerjave s stanjem ob dokončnem prenehanju obratovanja naprave.

7. Podatki in informacije za oceno onesnaženosti tal in podzemne vode v zvezi z zadevnimi nevarnimi snovmi

Kadar upravljavec zaradi količinske primerjave onesnaženosti tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi s stanjem po prenehanju obratovanja naprave uporabi podatke in informacije o stanju onesnaženosti tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi iz obstoječih virov, na primer iz opisa zgodovine območja naprave, izsledkov drugih opravljenih raziskav ali študij tal in podzemne vode na območju naprave, rezultatov predhodnega monitoringa tal in podzemne vode, v izhodiščnem poročilu opiše uporabljene metode določitve količin ter zanesljivost in primernost teh podatkov za omenjeno primerjavo.

Kadar tovrstni podatki niso na voljo ali ne ustrezajo, mora upravljavec v skladu s 13. členom te uredbe izvesti posnetek ničelnega stanja tal in podzemne vode skladno s predpisom, ki ureja obratovalni monitoring stanja tal, in predpisom, ki ureja obratovalni monitoring stanja podzemne vode. Pri določanju strategije vzorčenja, obsega parametrov idr. po programu obratovalnega monitoringa stanja tal in podzemne vode v skladu s predpisi, ki urejajo obratovalni monitoring stanja tal in podzemne vode, se lahko upoštevajo ugotovitve o tehničnih ukrepih za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode iz ocene možnosti iz 9. člena te uredbe.

Kadar so bila v sklopu 3. in 4. točke te priloge ugotovljena onesnaženja ali samo sumi možnih onesnaženj tal in podzemne vode na območju naprave v preteklosti, je ta mesta obvezno treba vključiti v posnetek ničelnega stanja, razen če so bila ustrezno sanirana ter so o tem na voljo zanesljivi podatki in ustrezna dokumentacija. Če je znano, da so se na območju naprave v preteklosti opravljale dejavnosti, ki bi lahko povzročile onesnaženje tal in podzemne vode, pa niso znana točna mesta morebitnih onesnaženj, je priporočljivo narediti posnetek celotnega območja (s primerno geofizikalno preiskavo z npr. geoelektričnimi ali elektromagnetnimi metodami), da se ta mesta potencialnih onesnaženj odkrijejo in se z ustreznim sondiranjem glede na posnetek ničelnega stanja tudi raziščejo.

Upravljavec odlagališča zaradi izdelave izhodiščnega poročila in pridobivanja podatkov o stanju tal in podzemne vode na območju naprave ne sme posegati v odlagalno telo. Odlagalna polja ne štejejo v območje naprave, za katero se pripravlja izhodiščno poročilo.

8. Opredelitev onesnaženosti tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi v sklepnih ugotovitvah

Stanje onesnaženosti tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi za potrebe količinske primerjave onesnaženosti tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi s stanjem po prenehanju obratovanja naprave se prikaže s količino zadevnih nevarnih snovi v tleh ali podzemni vodi na način, kot se prikazujejo rezultati po predpisih, ki urejajo obratovalni monitoring tal ali stanja podzemne vode.

V sklepnih ugotovitvah je treba navesti vse uporabljene podatke in informacije, vključno z navedbo virov, uporabljenih za določitev stanja onesnaženosti tal in podzemne vode, pa tudi vse uporabljene metode za vzorčenje, analiziranje tal in podzemne vode ter za ovrednotenje dobljenih rezultatov.

PRILOGA 5
SEZNAM ONESNAŽEVAL, KI SE UPOŠTEVAJO PRI DOLOČANJU MEJNIH VREDNOSTI
EMISIJ V OKOLJEVARSTVENEM DOVOLJENJU

Pri določanju mejnih vrednosti emisij v okoljevarstvenem dovoljenju se upoštevajo naslednja onesnaževala za:

1. zrak:

- žveplov dioksid in druge žveplove spojine,
- dušikovi oksidi in druge dušikove spojine,
- ogljikov monoksid,
- hlapne organske spojine,
- kovine in njihove spojine,
- prah, vključno z majhnimi trdnimi delci,
- azbest (suspendirani delci, vlakna),
- klor in klorove spojine,
- fluor in fluorove spojine,
- arzen in arzenove spojine,
- cianidi,
- snovi in zmesi, za katere je bilo dokazano, da so karcinogene ali mutagene ali da bi prek zraka lahko vplivale na razmnoževanje,
- poliklorirani dibenzodioksini in poliklorirani dibenzofurani;

2. vodo:

- organohalogeneske spojine in snovi, ki bi v vodnem okolju lahko tvorile take spojine,
- organofosforne spojine,
- organokositrne spojine,
- snovi in zmesi, za katere je bilo dokazano, da so karcinogene ali mutagene ali da bi v vodnem okolju ali prek vodnega okolja lahko vplivali na razmnoževanje,
- obstojni ogljikovodiki in obstojne strupene organske snovi, ki se kopičijo v organizmih,
- cianidi,
- kovine in njihove spojine,
- arzen in arzenove spojine,
- biocidi in sredstva za zaščito rastlin,
- suspendirane snovi,
- snovi, ki prispevajo k evtrofikaciji (posebno nitrati in fosfati),
- snovi, ki neugodno vplivajo na kisikove razmere (in se lahko merijo s parametri, kot so BPK, KPK itd.),
- parametri kemijskega stanja ter posebna onesnaževala za zelo dobro in dobro ekološko stanje iz predpisa, ki ureja stanje površinskih voda.

PRILOGA 6
MERILA ZA DOLOČANJE NAJBOLJŠIH RAZPOLOŽLJIVIH TEHNIK

Merila za določanje najboljših razpoložljivih tehnik so:

- uporaba tehnik, pri kateri nastaja malo odpadkov;
- uporaba manj nevarnih snovi;
- pospeševanje predelave in recikliranja snovi, ki nastajajo in se uporabljajo v procesu, ter odpadkov, če je to primerno;
- primerljivi procesi, naprave ali načini obratovanja, ki so bili uspešno preizkušeni v industrijskem merilu;
- tehnološki napredek in nova znanstvena spoznanja;
- vrsta, učinek in obseg posameznih emisij;
- začetek obratovanja novih ali obstoječih naprav;
- čas, potreben za uvedbo najboljše razpoložljive tehnike;
- poraba in vrsta surovin (vključno z vodo), uporabljenih v procesu, ter njihova energetska učinkovitost;
- potreba po preprečevanju ali zmanjšanju celotnega vpliva emisij na okolje in tveganja za okolje na najnižjo možno raven;
- potreba po preprečevanju nesreč in zmanjšanju njihovih posledic za okolje na najnižjo možno raven;
- informacije, ki jih objavljajo Evropska komisija in druge javne mednarodne organizacije.

PRILOGA 7

SKLADNOST NAPRAVE Z ZAKLJUČKI O BAT

Pri opredelitvi in preverjanju skladnosti naprave z zaključki o BAT se upoštevajo naslednja navodila:

(1) Z zaključki o BAT mora biti skladna vsaka od dejavnosti iz Priloge 1 k tej uredbi, če so ti zanjo objavljeni v Uradnem listu Evropske Unije.

(2) Če zaključki o BAT vsebujejo v BAT 1 zahteve za sistem ravnanja z okoljem, se lahko usklajenost z zaključkom o BAT 1 za tehnike, ki obravnavajo vsebine glede:

1. zavezanosti vodstva, vključno z najvišjim vodstvom, za izvajanje učinkovitega sistema okoljskega upravljanja;
2. opredelitve okoljske politike, ki vključuje stalno izboljševanje okoljske učinkovitosti naprave;
3. postopkov za določitev ciljev in kazalnikov učinkovitosti v zvezi s pomembnimi okoljskimi vidiki ter finančnim načrtovanjem in naložbami za doseg ciljev;
4. izvajanja postopkov v povezavi s strukturo in odgovornostjo, zaposlovanjem, ozaveščanjem, usposabljanjem in usposobljenostjo, komunikacijo, vključevanjem zaposlenih, dokumentacijo, učinkovitim vodenjem procesov, programi vzdrževanja, pripravljenostjo in ukrepanjem v sili in ohranjanjem skladnosti z okoljsko zakonodajo; glede preverjanja učinkovitosti in izvajanja popravilnih ukrepov, pri čemer je posebna pozornost namenjena spremljanju in merjenju, popravilnim in preventivnim ukrepom, vodenju evidenc, notranjim presojam in neodvisnim zunanjim presojam, da se ugotovi, ali je sistem ravnanja z okoljem skladen z načrtovano ureditvijo ter ali se ustrezno izvaja in vzdržuje;
5. rednega pregledovanja sistema ravnanja z okoljem ter njegove stalne ustreznosti, primernosti in učinkovitosti, ki ga izvaja najvišje vodstvo, dokazuje s certifikatom standardiziranega sistema ravnanja z okoljem, ki ga podeli organizacija, ki ima pridobljeno akreditacijo v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L št. 17 z dne 13. 8. 2008, str. 30), spremenjeno z Uredbo (EU) 2019/1020 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011 (UL L št. 169 z dne 25. 6. 2019, str. 1).

(3) Ne glede na prejšnji odstavek je treba predložiti opredelitev do izvajanja ostalih tehnik iz zaključka BAT 1 – sistem ravnanja z okoljem, ki niso vključene v splošne vsebine sistemov ravnanja z okoljem iz prejšnjega odstavka, kot so spremljanje razvoja čistejših tehnologij, uporaba sektorskih primerjalnih analiz, okoljski vplivi zaradi razgradnje naprave, načrt za obvladovanje hrupa in vibracij, načrt za obvladovanje vonjav, načrt za energijsko učinkovitost, načrt ravnanja z ostanki, načrt gospodarjenja z odpadki, upravljanje tokov odpadkov, načrt za obvladovanje nesreč, popis porabe vode, energije in surovin ter tokov odpadnih voda in plinov, in druge podobne vsebine.

(4) Če je področje uporabe posameznih zaključkov o BAT ožje ali širše od področja posamezne dejavnosti, kot jo definira Priloga 1 k tej uredbi, se zaključki o BAT uporabljajo na način, kot ga določajo posamezni zaključki o BAT.

(5) Če posamezni zaključek o BAT iz zaključkov o BAT za določeno dejavnost vsebuje več kot eno tehniko in zanj velja določba, da je najboljša razpoložljiva tehnika uporaba ene od spodaj navedenih tehnik, se lahko upravljavec opredeli samo do ene tehnike, ki jo izvaja ali namerava izvajati.

(6) Če posamezni BAT iz zaključkov o BAT za določeno dejavnost vsebuje dve tehniki in zanj velja določba, da je najboljša razpoložljiva tehnika uporaba ene ali obeh navedenih tehnik, se lahko upravljavec opredeli samo do ene tehnike, ki jo izvaja ali namerava izvajati, če druge tehnike ne izvaja ali je ne namerava izvajati.

(7) Če posamezni BAT iz zaključkov o BAT za določeno dejavnost vsebuje več tehnik in zanj velja določba, da je najboljša razpoložljiva tehnika uporaba ustrezne kombinacije navedenih tehnik, se lahko upravljavec opredeli samo do dveh tehnik, ki ju izvaja ali namerava izvajati, če drugih tehnik ne izvaja ali jih ne namerava izvajati in če kombinacija izbranih tehnik zagotavlja ustrezno raven varstva okolja glede na cilje tega zaključka o BAT.

(8) Če posamezni BAT iz zaključkov o BAT za določeno dejavnost vsebuje več tehnik in zanj velja določba, da je najboljša razpoložljiva tehnika uporaba določene tehnike in ustrezne kombinacije ostalih navedenih tehnik, se upravljavec opredeli do določene tehnike, glede opredelitve do kombinacije ostalih spodaj navedenih tehnik pa se uporablja navodilo iz četrtega odstavka prve točke te priloge.

(9) Če posamezni BAT iz zaključkov o BAT za določeno dejavnost vsebuje več tehnik in zanj velja določba, da je najboljša razpoložljiva tehnika uporaba ene tehnike ali ustrezne kombinacije spodaj navedenih tehnik, se lahko upravljavec opredeli do ene tehnike, če drugih tehnik ne izvaja ali jih ne namerava izvajati.

(10) Če posamezni BAT iz zaključkov o BAT za določeno dejavnost vsebuje več tehnik in zanj velja določba, da je najboljša razpoložljiva tehnika uporaba vseh navedenih tehnik, se upravljavec opredeli do vseh tehnik iz tega zaključka o BAT.

(11) Če posamezni BAT iz zaključkov o BAT za določeno dejavnost določa, da se pogostost spremljanja določenega parametra v odpadni vodi in s tem povezan način spremljanja, kot je na primer uporaba določenega standarda, uporablja le v primeru neposrednega izpusta v sprejemno vodno telo, odpadna industrijska voda pa se iz naprave odvaja v javno kanalizacijo in komunalno čistilno napravo, se glede pogostosti in načina spremljanja uporabljajo določbe iz predpisa iz 16. člena te uredbe.

(12) Če posamezni BAT iz zaključkov o BAT za določeno dejavnost določa ravni emisij parametrov za neposredne emisije v sprejemno vodno telo, odpadna industrijska voda iz naprave z dejavnostjo iz Priloge 1 k tej uredbi pa se odvaja ali se namerava odvajati v kanalizacijo, ki se zaključuje s čistilno napravo, se pri določitvi ravni emisij parametrov, ki jih čisti čistilna naprava, upošteva njen učinek čiščenja, če je s tem zagotovljeno enako varstvo okolja kot celote in če to ne vodi k večjemu onesnaženju okolja.

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga

Pravna podlaga za Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije je tretji odstavek 110. člena in v povezavi z dnevnimi meritvami emisij v skladu z zaključki o BAT deveti odstavek 151. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22).

2. Rok za izdajo uredbe, določen z zakonom

/

3. Splošna obrazložitev predloga uredbe, če je potrebna

Predlog Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije (v nadaljnjem besedilu: Uredba) nadomešča sedanjo Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15) zaradi spremembe imena naprav in dejavnosti, ki se v predlogu novega Zakona o varstvu okolja (v nadaljnjem besedilu: ZVO-2) usklajuje z Direktivo 2010/75/EU o industrijskih emisijah, ter vsebinskih sprememb, potrebnih zaradi odprave očitkov iz opomina Evropske komisije, 2019/2310 C(2020) 1390 final, zaradi nepopolnega prenosa Direktive 2010/75/EU o industrijskih emisijah.

Ena od pomembnejših zahtevanih uskladitev z Direktivo 2010/75/EU je določitev mejnih vrednosti, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami. Glede na obrazložitev iz opomina Evropske komisije, 2019/2310 C(2020) 1390 final je v primerih, ko so dopustne mejne vrednosti za posamezno najboljšo tehniko izražene kot razpon ravni, treba direktivo izvajati tako, da ministrstvo določi mejno vrednost emisij na podlagi tega razpona ob upoštevanju značilnosti posamezne naprave ter ne sme samodejno uporabiti najmanj stroge vrednosti iz razpona, kot to določa veljavna uredba o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega. Mejne vrednosti emisij morajo biti torej specifične za posamezno napravo, kar ureja predlog uredbe.

Predlog uredbe določa tudi, da izvajanje zahteve iz nekaterih zaključkov o BAT, da se določeni parametri onesnaževal v odpadni industrijski vodi spremljajo na dnevni ravni, lahko izvaja tudi upravljavec, čeprav ni vpisan v evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa. Predlog uredbe glede izdelave izhodiščnega poročila natančneje sledi Navodilom Evropske komisije v zvezi z izhodiščnimi poročili, na katere se sklicuje 22. člen Direktive 2010/75/EU, hkrati pa se usklajuje s predlogom ZVO-2, ki uvaja delno izhodiščno poročilo, ki bo vsebovalo le predlog za lokacije in metode za izvedbo vzorčenja in analiziranja stanja tal in pozemne vode, ter izhodiščno poročilo, ki bo vključevalo ugotovljeno ničelno stanje. Namen uvedbe delnega izhodiščnega poročila izhaja iz navedbe Navodila Evropske komisije v zvezi z izhodiščnimi poročili, ki navaja, da je za izbiro najustreznejše strategije vzorčenja, tj. kako bodo opravljene meritve stanja tal in podzemne vode, priporočljivo komuniciranje med upravljavcem in pristojnim organom. Omenjena potreba se je pokazala tudi v posameznih primerih v praksi, ko je bilo ničelno stanje predloženo kot sestavni del že izdelanega izhodiščnega poročila, pri njegovem pregledu pa je morda prišlo do dvoma glede ustreznosti izbranih lokacij merilnih in vzorčnih mest za tla in podzemne vode, parametrov za ugotavljanje kakovosti tal in podzemne vode ter predlaganih merilnih metod. Predložitev delnega izhodiščnega poročila bo take dvome odpravila, saj se bodo izdelava vrtin ter vzorčenje in analiziranje za pridobitev podatkov ničelnega stanja tal in podzemne vode izvedli šele po pregledu in potrditvi delnega izhodiščnega poročila. Predlog uredbe dodaja tudi način preverjanja usklajenosti naprave z zaključki o BAT, ki bo omogočil hitrejše preverjanje usklajenosti naprave z zaključki o BAT.

4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja

/

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

I. SPLOŠNE DOLOČBE

K 1. členu:

V tem členu so določene vsebine, ki jih obravnava ta uredba.

K 2. členu:

V tem členu je določen pomen izrazov, ki se jih uporabljajo v uredbi, pri čemer pa imajo izrazi, ki niso opredeljeni v tej uredbi, pomen, kot ga določa zakon, ki ureja varstvo okolja.

K 3. členu:

V tem členu je glede na zakon, ki ureja varstvo okolja, podrobneje predpisan način določanja proizvodne zmogljivosti.

K 4. členu:

V tem členu je določeno, da se proizvodna zmogljivost istovrstnih dejavnosti iz Priloge 1 k tej uredbi sešteva in če seštevek preseže prag, določen za posamezno dejavnost iz Priloge 1 k tej uredbi, se te istovrstne dejavnosti štejejo za napravo.

II. OBVEZNOSTI UPRAVLJAVCA

K 5. členu:

V tem členu je določena obveznost upoštevanja oziroma uporabe najboljših razpoložljivih tehnik iz zaključkov o BAT ali tehnik za preprečevanje in zmanjševanje emisij, ki so njim enakovredne.

K 6. členu:

V tem členu je določena obveznost glede izvajanja obratovalnega monitoringa in poročanja ministrstvu o rezultatih tega monitoringa.

K 7. členu:

V tem členu je določena obveznost zagotavljanja ukrepov za preprečevanje onesnaževanja tal in podzemne vode ter pregledovanja in beleženja njihovega stanja.

K 8. členu:

V tem členu je določena obveznost izdelave ocene možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode ali pa obveznost izdelave izhodiščnega poročila, če je to potrebno glede na pogoje iz 12. člena te uredbe.

K 9. členu:

V tem členu je določena vsebina ocene možnosti onesnaženja tal in podzemne vode.

K 10. členu:

V tem členu je določen postopek za določitev seznama nevarnih snovi in seznama zadevnih nevarnih snovi.

K 11. členu:

V tem členu je določena vsebina ugotovitve ter opisa možnosti onesnaženja tal in podzemne vode z zadevnimi nevarnimi snovmi.

K 12. členu:

V tem členu je določeno, v katerih primerih mora upravljavec izdelati izhodiščno poročilo, pa tudi, kdaj to ni potrebno. V izhodiščnem poročilu se določi izhodiščno stanje tal in podzemne vode na območju naprave, kar je potrebno zaradi primerjave s stanjem tal in podzemne vode ob dokončnem prenehanju obratovanja naprave. To je v primeru, ko se ob dokončnem prenehanju obratovanja naprave ugotovi, da je območje onesnaženo tako, da ne bo več primerno za predvideno rabo, podlaga za izvedbo ustreznih ukrepov.

K 13. členu:

V tem členu sta določeni vsebina izhodiščnega poročila in predložitev izhodiščnega poročila v dveh fazah – kot delno izhodiščno poročilo in kot izhodiščno poročilo.

III. POGOJI ZA IZDAJO OKOLJEVARSTVENEGA DOVOLJENJA IN UPORABA ZAKLJUČKOV O BAT

K 14. členu:

Ta člen določa zahteve v zvezi s hrambo ocene možnosti za onesnaženje tal in podzemne vode ali izhodiščnega poročila.

K 15. členu:

Ta člen določa pogoje za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja ter način preverjanja usklajenosti naprave in dejavnosti z zaključki o BAT.

K 16. členu:

Ta člen določa, da se za vsebine, ki niso zajete oziroma določene z zaključki o BAT, uporabljajo slovenski predpisi, pri pripravi projekta nameravanega posega v okolje in poročila o vplivih na okolje iz zakona, ki ureja varstvo okolja, pa se glede mejnih vrednosti in obratovalnega monitoringa upoštevajo določbe iz tega in 17. člena te uredbe.

K 17. členu:

Ta člen prenaša 15. člen Direktive 2010/75/EU ter odpravlja neskladja glede načina določitve mejnih vrednosti naprav iz opomina Evropske Komisije 2019/2310 C(2020) 1390 final, z dne 14. 5. 2020, ki navaja, da »kjer so ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami, izražene kot razpon, mora pristojni organ določiti mejno vrednost emisij na podlagi tega razpona ob upoštevanju značilnosti zadevnega obrata in ne more samodejno uporabiti najmanj stroge vrednosti iz razpona. Mejne vrednosti emisij, kot so določene v dovoljenjih, ne morejo biti enake za vse obrate v državi; morajo biti specifične za obrat. To pomeni, da morajo biti ob kombinirani obravnavi člena 15(2) in (3) iz Direktive 2010/75/EU mejne vrednosti emisij določene na raven v obsegu, ki ustreza okoljski učinkovitosti posamezne naprave, ki uporablja eno ali več BAT.)«.«

K 18. členu:

Ta člen v skladu z devetim odstavkom 151. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22) določa, da v primerih, ko je z zaključki o BAT zahtevan dnevni obratovalni monitoring enega ali več parametrov v industrijski odpadni vodi, tega lahko izvaja upravljavec na način in pod pogoji iz predpisa, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda.

K 19. členu:

Ta člen določa način vrednotenja izmerjenih vrednosti, določenih v skladu z zaključki o BAT ali drugače, v skladu s 17. členom te uredbe.

K 20. členu:

Ta člen določa, da v primerih, ko tehnika, ki se uporablja v napravi, ni opisana v zaključkih o BAT, ministrstvo v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja z uporabo meril iz Priloge 6, ki je sestavni

del te uredbe, ugotovi, ali je tehnika, ki jo je predlagal upravljavec, najboljša razpoložljiva tehnika, pri čemer se mejne vrednosti tudi za to tehniko določijo v skladu s 17. členom te uredbe.

IV. VLOGA ZA PRIDOBITEV OKOLJEVARSTVENEGA DOVOLJENJA

K 21. členu:

Ta člen določa vsebino vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za napravo z eno ali več dejavnostmi iz Priloge 1 k tej uredbi, pri čemer so sestavni del vloge tudi vsebine iz predpisov iz prvega odstavka 127. člena zakona, ki ureja varstvo okolja, ki niso izrecno zajete v tem členu, so pa za posamezno dejavnost ali vir emisij ali vrsto emisij v teh predpisih zahtevane. Med takšne vsebine na primer sodijo: ocena obremenjenosti okolja s hrupom, ki jo izdelata oseba, ki ima pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa za emisije hrupa v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, v skladu z Uredbo o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 43/18 in 59/19); načrt ravnanja z odpadki v skladu z Uredbo o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15, 69/15 in 129/20), če gre za napravo z dejavnostjo iz točk 5.1, 5.2, 5.3, 5.4 in 5.6 iz Priloge 1 k tej uredbi; dokumentacija, s katero se dokazuje izpolnjevanje pogojev za posredno odvajanje ali neposredno odvajanje industrijske odpadne vode v tla ali vode ali mnenje upravljavca javne kanalizacije in upravljavca komunalne ali skupne čistilne naprave v skladu z Uredbo o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 64/12, 64/14 in 98/15), če gre za odvajanje odpadne industrijske vode v javno kanalizacijo in komunalno čistilno napravo; program ukrepov preprečevanja in zmanjševanja emisije snovi iz naprave, izdelan skladno z Uredbo o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08, 61/09 in 50/13), predlog največje letne količine odpadnih plinov in največjih masnih pretokov snovi iz naprave, ki zagotavljajo, da največja dodatna in z njo povezana celotna obremenitev na območju vrednotenja ni presežena, če gre za napravo, za katero je treba izdelati analizo obremenitev na območju vrednotenja, skladno z Uredbo o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08, 61/09 in 50/13).

K 22. členu:

Ta člen določa vsebino vloge za pridobitev odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja za naravo z eno ali več dejavnostmi iz Priloge 1 k tej uredbi.

K 23. členu:

Ta člen določa, da če so v vlogi podatki, ki štejejo za poslovno skrivnost, je treba v vlogi ustrezno označiti podatke, ki štejejo za poslovno skrivnost, in priložiti nadomestne vsebine, ki so dostopne javnosti.

V. VSEBINA OKOLJEVARSTVENEGA DOVOLJENJA

K 24. členu:

Ta člen določa vsebino okoljevarstvenega dovoljenja ter potrjevanje prejema ocene možnosti onesnaženja tal in podzemne vode ali izhodiščnega poročila.

VI. NADZOR

K 25. členu:

Ta člen določa, da nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

K 26. členu:

Ta člen določa, da mora v primerih, ko je ministrstvo upravljavcu že izdalo okoljevarstveno dovoljenje, s katerim je ministrstvo potrdilo usklajenost naprave z zaključki o BAT na podlagi Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15), upravljavec do 30. junija 2026 vložiti vlogo zaradi ponovnega preverjanja in uskladitve z mejnimi vrednostmi iz zaključkov o BAT, določenimi na podlagi 17. člena te uredbe, vloga pa mora vsebovati predloga programa obratovalnega monitoringa odpadnih voda in emisije snovi v zrak, izdelana v skladu z Uredbo o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08, 61/09 in 50/13) in Uredbo o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 64/12, 64/14 in 98/15) ter drugim odstavkom 21. člena te uredbe. Predloga programa morata v skladu z drugim odstavkom 21. člena te uredbe vsebovati podatke o vrednostih emisij, ki jih naprava lahko dosega pri obratovanju v normalnih razmerah, primerjavo za posamezna onesnaževala med ravnmi emisij iz zaključkov o BAT in mejnimi vrednostmi emisij iz predpisov iz 16. člena te uredbe ter predlog mejnih vrednosti emisij in referenčnih pogojev, določenih v skladu s 17. členom te uredbe, pri čemer je treba utemeljiti predlagane mejne vrednosti na podlagi tehničnih značilnosti naprave – še zlasti v primeru predloga mejnih vrednosti, višjih od najnižje ravni emisij iz zaključkov o BAT, ter na podlagi okoljskih značilnosti območja naprave in vrste ter možnosti prehajanja emisij iz enega dela okolja v drugega. Glede okoljskih značilnosti območja naprave se uporabljajo določbe iz drugega odstavka 21. člena te uredbe.

K 27. členu:

Ta člen določa, da se za obstoječe naprave v okoljevarstvenem dovoljenju zahteve za obratovalni monitoring stanja tal in podzemne vode, tj. metodologija in mesta vzorčenja, merjenja in analiziranja ter pogostost v skladu s predpisi, ki urejajo obratovalni monitoring stanja tal in podzemne vode, ter bistvene tehnične ukrepe in zahteve za redno vzdrževanje in nadzor nad ukrepi za preprečevanje emisij v tla in podtalnico ter zagotavljanje varstva tal in podzemne vode iz ugotovitev in opisov iz 11. člena te uredbe, določijo, ko nastopi obveznost predložitve ocene možnosti ali izhodiščnega poročila.

K 28. členu:

Ta člen določa, da se pogoji v okoljevarstvenem dovoljenju do izdaje zaključkov o BAT določajo na podlagi predpisov, ki urejajo emisije snovi v vode in zrak, na podlagi predpisa, ki ureja vire hrupa, in predpisov, ki urejajo ravnanje z odpadki, ter na podlagi BAT iz referenčnega dokumenta o BAT.

K 29. členu:

Ta člen določa, da se postopki, začeti na podlagi Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15) pred uveljavitvijo ZVO-2, končajo v skladu z Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15), kar je tudi v skladu s prvim odstavkom 304. člena ZVO-2, postopki, začeti na podlagi Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15) po uveljavitvi ZVO-2, pa se končajo v skladu s to uredbo.

K 30. členu:

Ta člen določa prenehanje veljavnosti Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15).

K 31. členu:

Ta člen določa začetek veljavnosti te uredbe.